

Zprávy 2013 **zima**

A nyní už konečně nastupují všemi toužebně očekávaní zástupci developerů. Chlouby národa. S tradičním cvičebním náčiním, s kladivem a sbíječkou. Jejich mocné paže se mohutně rozmachují v touze zničit vše, co by jim stálo v cestě. Sbíječka poeticky poštekává v úsilí osvobodit prostor naší krásné vlasti od všeho starého a překonaného. Aby mohlo vzklíčit to nové, lepší a krásnější. Jejich alegorická sestava má naznačovat, že jsou to právě oni, kdo mají na srdci dobro nás všech. Naslouchejme jim. Otevřme jim svá srdce. Nestůjme v cestě jejich kladivům, sbíječkám, bagrům a skloželezobetonu. Neboť jen to, co oni vytvoří a dobře prodají, ovlivní tvář naší krásné země na tisíce, stovky, desítky, pět až šest let.

8@8 2013

Agentura DILIA a Divadlo LETÍ uvádí
v rámci cyklu scénických skic 8@8

18. 12. 2013 ve 20:00 hodin ve Studiu Švandova divadla

MIKE BARTLETT: ZEMĚTŘESENÍ V LONDÝNĚ

Překlad: Lucie Kolouchová

Režie: Martin Františák

*„Je to šílená doba. Kabaret světa. Cítíte to. My všichni to cítíme.
A nedá se s tím nic dělat. Tak raději tančíme a pijeme tak rychle,
jak jen to jde...“*

Burleskní striptýz, noční můry, společenský kolaps, populační
exploze a celosvětová paranoia. Hra, která dobyla londýnské
Národní divadlo!

Vstupenky v ceně 80,- Kč zakoupíte na pokladně Švandova divadla.
Více informací na www.dilia.cz/8v8 a www.divadlo-leti.cz

Projekt vznikl za podpory Města Prahy, Státního fondu kultury ČR a Správní rady DILIA.

Obsah

Kontakty	2
Informujeme	3
Rozhovor	8
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	11
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	40
Literární oddělení vydané knihy, nabízíme	43
Mediální oddělení premiéry a užití děl	45
Rejstřík	48

**divadelní,
literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel
prof. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele
Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587
Záznamník (24 hodin denně):
tel.: 283 893 603
Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

Divadelní oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

referenti pro tuzemsko
tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel.: 266 199 833

agentáž
Mgr. Marie Špalová
tel.: 266 199 861

Mgr. Helena Eliášová
tel.: 266 199 823

Mgr. Jan Jiřík
tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů
Mgr. Pavla Kačorová
tel.: 266 199 829

Mediální oddělení

vedoucí oddělení
Jiřina Koudeláková
tel.: 266 199 816

Literární oddělení

vedoucí oddělení
Michaela Celárková
tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax.: 266 199 876

referenti
Jan Rychta DiS.
Ondřej Šárek
tel.: 283 893 709

Kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862
fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel.: 266 199 867

Právní oddělení

Mgr. Viktor Košut
tel.: 266 199 865

Mgr. Klára Parkanová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz. Na webové stránce www.dilia.cz naleznete kromě kontaktních údajů popisy činností jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

INFORMUJEME

Divadelní Oktoberfest je za námi

V neděli 10. listopadu proběhla ve Studiu Švandova divadla na Smíchově slavnostní prezentace výsledků Překladatelské dílny DILIA 2013 pod názvem Divadelní Oktoberfest. V režii Doda Gombára, Viktorie Čermákové a studentů DAMU Jana Holce a Barbory Hančilové bylo ve formě scénických skic představeno všech pět přeložených textů a to:

Anne Habermehl:

VZDUCH Z KAMENE

překlad: Šárka Zvejšková, tutor: Jitka Jílková

*Tři generace žen. Ruth (*1922) přišla o novorozeného syna. Hanna (*1943) se snaží zjistit více o smrti svého bratra. Paula (*1980) nachází pevný bod v milostném vztahu se svým bratrem. Ani jedna se nemůže nadechnout, vzduch kolem je „jako z kamene“.*

Kathrin Röggla:

MY NESPÍME

překlad: Martin Sládeček, tutor: Barbora Schnelle

Jak jste na tom s quick-eatingem, short-sleepingem a soft-skillly? Drsný pohled do světa vysokého managementu. Postavy nespí, aby udržely růst, aby nebyly nahrazeny jinými. Jak dlouho se to dá ale vydržet?

Theresia Walser:

TICHO ZA PANÍ ŠIRAKÉŠOVOU

překlad: Martin Hýča, tutor: Václav Cejpek

Paní Širakéšová bude během 77 minut ukamenována. V německé televizi se

zatím připravuje talkshow. O válce mají mluvit generál, mladá vojačka s traumatem a dvě královny krásy. Čas paní Širakéšové se krátí a ve studiu se tlachá. Groteska o tom, jak se mluví o válce.

Kevin Rittberger:

LOUTKY

překlad: Dagmar Radová, tutor: Zuzana Augustová
Kadeřnice neumí střihat. Řezník sní o obrovském salámu, který by nasýtil celý svět. Žena trpí nevysvětlitelnou závratí. A pak přichází univerzální kriminálník Klandestino, aby konal. Ale co vůbec?

Lutz Hübner:

SCRATCH!

překlad: Petra Čechmánková, tutor: Milan Tvrdlík

Na liduprázdné stanici S-Bahnu se setkává naivní mladíček z venkova, a dívka znalá světa, která se do Berlína vrátila na několik dní. On po ní chtěl zapalovač. Ona mu do očí nastříkala pepřák. A tak začne story jako vystřižené z běčkového filmu.

Prezentace se kromě tutorů a překladatelů zúčastnila také jedna z autorek, jejíž hra byla v rámci dílny přeložena, německá dramatička a režisérka Anne Habermehl, kterou na slavnostní večer ve spolupráci s DILIA pozval Goethe-Institut v Praze. Anne Habermehl poskytla DILIA rozhovor o své tvorbě, letošním rezidenčním pobytu v Schauspielhaus Wien a budoucích projektech. Rozhovor s autorkou naleznete v těchto Zprávách DILIA v sekci Rozhovor. Prezentace Překladatelské dílny DILIA 2013 proběhla v rámci off-programu Pražského divadelního festivalu německého jazyka.

Fotografie ze slavnostního večera naleznete na www.dilia.cz.

Překlady vzniklé v rámci Překladatelské dílny DILIA 2013 jsou elektronicky k dispozici v DILIA. Podpořili: Hl. m. Praha, Správní rada DILIA, Goethe-Institut v Praze, Pražský divadelní festival německého jazyka, Rakouské kulturní fórum v Praze

Podzimní díly cyklu 8@8

Projekt cyklu scénických skic s názvem 8@8 pokračuje i na podzim. Divákům se v září představily nejnovější německé krátké hry, v listopadu v rámci Noci divadel měli možnost shlédnout krátké hry z anglicko jazyčné oblasti a v prosinci završí letošní cyklus freska, která slavila úspěch v londýnském Národním divadle.

12. září 2013 proběhl ve Studio Švandova divadla další díl cyklu scénických skic 8@8. Divadlo LETÍ ve spolupráci s brněnským HaDivadlem představilo v režii Mariána Amslera a Martyiny Schlegelové výběr těch nejlepších krátkých her z letošního berlínského Stückemarktu – **Prolog Elfriede Jelinek**, kurz maskulinity pro moderní muže (**Cesta válečníka**) **Rebekky Kriecheldorf**, **Mamku Wolframa Lotze** a na závěr nejlepší novou eurohru (**Best New Europlay**) **Pecy Štefana!**

Projekt 8@8 pokračoval v sobotu **16. listopadu 2013**, kdy v rámci Noci divadel proběhlo scénické čtení krátkých politických her, které vznikly v rámci mezinárodního projektu Theatre Uncut. Projekt iniciuje vznik nových krátkých her, reflektujících aktuální politickou a společenskou situaci. Přední světoví dramatici se letos pokusili odpovědět na otázku, jestli se z nás v dobách krize stávají pravičáci.

THEATRE UNCUT 2013

Neil LaBute:

Jednu vyber

Překlad: David Košťák

Kdybyste se mohli zbavit jedné menšiny, kterou byste vybrali?

Satirická komedie o (ne)snadném rozhodování.

Tim Price:

Krise kapitalismu

Překlad: David Košťák

Skutečnost je taková, že když nebudete všechno a všechny vnímat jako zboží, bude zboží z vás.

Jednoaktovka o vlivu peněz na povahu a rozhodování jednotlivce.

Mark Thomas:

Kostely jsou nuceny uzamykat křtitelnice, imigranti v nich perou prádlo

Překlad: Magdalena Zelenková

Myslete si, že záleží na faktech? Záleží na příbězích. Naše motto zní:

Dejme to do novin!

Hořce groteskní komedie o tom, jestli v dnešní době ještě existuje nezávislý tisk.

Závěr letošního cyklu scénických skic bude věnován hře **Zemětřesení v Londýně** v Čechách dosud neznámého, v Evropě však úspěšného britského autora **Mikea Bartletta**, která měla premiéru v roce 2010 v Národním divadle v Londýně. Hra přináší řadu aktuálních témat, jako např. ekologické katastrofy, globální oteplování nebo politický lobbismus.

8@8 18. PROSINCE 2013

Mike Bartlett:

Zemětřesení v Londýně

Překlad: Lucie Kolouchová

Režie: Martin Františák

„Je to šilena doba. Kabaret světa. Cítíte to. My všichni to cítíme. A nedá se s tím nic dělat. Tak raději tančíme a pijeme tak rychle, jak jen to jde...“

Synopsis hry naleznete v sekci Přeložené zahraniční hry.

MŠ

„Přátelé generace X“ německé dramatičky Felicie Zeller zvoleni Hrou roku 2013!

44 kritiků prestižního německého divadelního časopisu Theater heute zvolilo Hrou roku 2013 (Stück des Jahres 2013) hru o patologickém workholismu „X-Freunde“.

Více o hře:

Přátelé generace X (X-Freunde)

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Ve své společensko-kritické hře z roku 2012 se Felicia Zeller věnuje aktuálnímu tématu workoholismu a současně nezaměstnanosti, jako odvrácené straně těžce problematiky. K dialogu mezi třemi postavami, jak je u autorky zvykem, prakticky nedojde. V textu se víceméně prolínají monology postav tří někdejších přátel, jejichž vztahy ale v současnosti už příliš nefungují. Skrytá i přiznaná monologičnost jejich partů je totiž též osobním tématem těchto hrdinů: jsou závislí na práci ve společnosti, která pracovní výkon a úspěch

cení jako nejvyšší hodnotu, a současně, alespoň dva z nich, v důsledku tohoto společenského i osobního tlaku nejsou schopni doopravdy pracovat a vytvářejí si jakousi náhradní strategii předstírání pracovní vytiženosti. Tak, že si dříve zaplňují pseudo-pracovními schůzkami a termíny.

Sochař Peter Pilz vyřeší nakonec svou pracovní a tvůrčí krizi tím, že kámen, z něhož chtěl vytvořit sochu v rámci řady portrétů svých přátel, rozmlátí kladivem napadrt. Současný umělecký provoz je ovšem našťastí pro něj ochoten tento destruktivní zoufalý akt nadšeně přijmout: kurátoři příslušných galerií opěvují hromadu drti jako autorův nejvyšší originální tvůrčí počín a v podstatě nejvýstižnější portrét přítele.

Postavy Anne, která si právě založila vlastní poradenskou firmu, a jejího manžela, bývalého VIP kuchaře, jsou navenek odlišnými oběťmi vnějšího i vnitřního tlaku společnosti, v níž se hodnota člověka měří jeho pracovním zařazením. Anne je natolik posedlá perfektním chodem vlastní firmy, že na dovolené předstírá hraní golfového sportu, aby mohla tajně pracovat. Holger neunese svou bezvýznamnost, i pro manželku se totiž stal jen jakýmsi ztělesněním domácího servisu, který je schopna vnímat jen velmi periferně. Spolyká tedy prášky, ovšem ani smrtí si pozornost manželky workoholické nezíská: Anne si ani nevšimne, že její manžel leží už několik dní v posteli mrtvý, pouze se dívá, proč jí policie klade tak divné otázky a nenechá ji normálně dál pracovat.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad do češtiny v současné době připravuje Zuzana Augustová.

Felicia Zeller (1970, Stuttgart),

dramatička, spisovatelka, filmová režisérka a mediální experimentátorka v oblasti nových médií. V roce 1998 absolvovala Filmovou akademii Baden-Württemberg. V sezoně 1999/2000 byla rezidentní autorkou v Theater Rampe ve Stuttgartu. Felicia Zeller získala řadu ocenění a tvůrčích stipendií: Cena Baden-Württemberg pro mladé dramatičky

(1993), Stipendium Ilse Langer pro ženské dramaticky (1999) aj. V roce 2001 byla pozvaná na Autorentheatertage v Thalia Theater Hamburg. Dlouhodobě žila v zahraničí, pracovala na množství mediálních projektů, účastnila se divadelních a filmových festivalů a psala články pro "Stuttgarter Zeitung". Jako dramaticka se osobitým způsobem zabývá společensko – sociálními problémy, jako je např. alkoholismus žen (*Bier für Frauen*, 2003), práce sociálních pracovníků na sociálních úřadech a úřadech práce (*Club der Enttäuschten*, 2002; *Kaspar Häuser Meer*, 2008), levné pracovní síly z východu – Au Pair (*Gespräche mit Astronauten*, 2009 – inscenace byla pozvaná na 36. ročník Mülheimer Theatertage 2011), workoholismus (*X – Freunde*, 2012) a další. V současné době žije v Berlíně.

HE

Cena Josefa Jungmanna

Ve středu 2. října 2013 proběhlo v Goethe institutu v Praze slavnostní vyhlášení **22. ročníku Ceny Josefa Jungmanna** za nejlepší překlad uplynulého roku a dalších tvůrčích ocenění významných překladatelských počinů, kterou pořádá Obec překladatelů. **Letos již podruhé se agentura DILIA stala jedním ze sponzorů cen.**

Cena Josefa Jungmanna byla letos udělena **Anežce Charvátové** za překlad románu **Roberta Bolaña 2666** ze španělštiny (nakl. Argo).

Dvě tvůrčí prémie porota udělila **Janu Jenišťovi** za překlad románu **Michaela Witkowského Královna Barbara** z polštiny (nakl. Fra) a **Jitce Lukešové** za překlad románu **Giba I. Mihaesca Ruska** z rumunštiny (nakl. Havran).

Prémii Tomáše Hrácha pro mladého překladatele byl oceněn **Čeněk Matocha** za překlad románu **Johna Hardinga Florence a Giles** z angličtiny (nakl. Plus).

Do Síně slávy byla uvedena germanistka **Věra Koubová**.

Tvůrčí stipendium Hany Žantovské obdržela **Helena Honcoopová** na práci na antologii japonské poezie 16. století, která ponese název *Kniha vějířů*.

Všem oceněným gratulujeme!

Literární grant DILIA

V **Nakladatelství Filip Tomáš – Akropolis** vyšel soubor divadelních her **Pavla Landovského**, jejichž vydání agentura DILIA podpořila Literárním grantem DILIA pro rok 2013. Svazek Landovského her je prvním souborným vydáním dramatického díla Pavla Landovského, které je veřejnosti prakticky neznámé. Publikace obsahuje texty her *Případ pro vesnického policajta*, *Hodinový hoteliér*, *Supermanky*, *Noční linky*, *Objížďka*, *Sanitární noc*, *Arest* a i zatím poslední hry *Protentokrát zbohatnem*. Křest knihy proběhl 22. září 2013 v Činoherním klubu za účasti autora, nakladatele, editorky Lenky Jungmannové i ochotnického spolku Kytlice.

MC

Vyhlášen 22. ročník dramatické soutěže o Cenu Alfréda Radoka

CENY ALFRÉDA RADOKA

Nadační fond Ceny Alfréda Radoka vyhlašuje již po dvaadvacáté anonymní dramatickou soutěž o Cenu Alfréda Radoka 2013. Soutěže se může zúčastnit kterýkoli autor píšící česky nebo slovensky s původní divadelní hrou, která dosud nebyla uvedena ani zveřejněna a nebude uvedena či zveřejněna do vyhlášení výsledků soutěže v březnu 2014.

Podmínky soutěže spolu s přihláškou jsou k dispozici na webových stránkách www.cenyalfredaradoka.cz.

Pozor: uzávěrka soutěže je již 13. 12. 2013.

Jména deseti finalistů soutěže budou oznámena v únoru 2014 a zveřejněna na www.cenyalfredaradoka.cz.

Cílem dramatické soutěže je od počátku její existence napomáhat vzniku a propagaci nových divadelních textů. Finálové hry v letošním roce získají možnost prezentace a různých forem realizace.

Již po osmé se jedním z partnerů soutěže stává Český rozhlas, jenž uděluje jednomu z účastnických textů vlastní cenu (spojenou s finančním bonusem) a následně ho inscenuje.

Partneři dramatické soutěže: Aura-Pont s.r.o., C&COM Advertising, Český rozhlas 3 – Vltava, Nadace Český literární fond, Nadační fond Kolowrátek, časopis Svět a divadlo

Nadační fond Cen Alfréda Radoka dále informoval, že neudělí ceny za divadelní a dramatickou tvorbu za rok 2013. K tomuto rozhodnutí vedl jeho členy fakt, že samotné kategorie i způsob rozhodování o jejich laureátech jsou dlouhou dobu neměnné, což na jedné straně posiluje jejich hodnotu, ale občas bývá i důvodem kritiky.

„Už vloni se začalo pracovat na přípravách změn, které mají posílit jejich prestiž. Proto se nadační fond rozhodl přerušit kontinuitu udělování na jeden rok a využít toto období tak, aby mohl se změnami seznámit jak kritiky, kteří o cenách rozhodují, tak divadelníky samotné,“ oznámila dnes ČTK Lucie Štěpánová z nadačního fondu.

MŠ

Personální změny v DILIA

S příchodem podzimu se událo v DILIA několik personálních změn: V polovině září nastoupila do Literárního oddělení na poloviční úvazek Veronika Chaloupková. Slečna Chaloupková je absolventkou baka-lářského studia divadelní vědy a italianistiky, v níž dále pokračuje na Univerzitě Karlově v magisterském programu. Vedle italského jazyka ovládá i jazyk anglický a francouzský. Díky své jazykové vybavenosti by se měla naše nová kolegyně vedle smluvních záležitostí v budoucnu více

věnovat i agentáži českých autorů do zahraničí a spolupráci se zahraničními agenturami. Kontaktní email je chaloupkova@dilia.cz, telefon do kanceláře 266 199 841.

K 30. 9. 2013 ukončila DILIA pracovní poměr s Janem Nedbalem, pracovníkem zahraniční agentury Mediálního oddělení. Od 1. 10. 2013 nastoupila na toto místo po mateřské dovolené na zkrácený úvazek Adéla Krátká – Viceníková (kratkad@dilia.cz, tel.: 266 199 866).

MC + JT

Pižduchové v Barmě

Velvyslanectví České republiky v Barmě se rozhodlo na popud Aung San Suu Kyi vydat knihu *Pižduchové* autora Václava Havla v barmštině. Kniha bude vydána jen v malém nákladu osmdesáti výtisků, jež budou všechny darovány do barských pojízdných knihoven. Knihu bude ilustrovat Min Ko Naing, čelní představitel Generace 88, básník, malíř, dramatik, který strávil téměř dvacet let ve vězení. Václav Havel je v Barmě znám převážně jako politik, z jeho děl byla do barmštiny dosud přeložena pouze *Moc bezmocných*.

MC

ROZHOVOR

Anne Habermehl

Čas je jako kostým,
pod kterým jsme
všichni nazí.

Rozhovor vedla a přeložila Helena Eliášová

*Talentovaná německá dramatička a režisérka z nejmladší generace (*1981). Anne Habermehl obdržela celou řadu dramatických ocenění, její inscenace jsou zvány na prestižní divadelní festivaly (inscenace její hry **Luft aus Stein** byla letos pozvána i na Pražský divadelní festival německého jazyka). V současné době působí jako hausautorka v Schauspielhaus Wien.*

Vystudovala jste scénické psaní na Universität der Künste v Berlíně. Bylo pro Vás studium tohoto oboru z hlediska Vaší dramatické tvorby důležité?

Během studia jsem se naučila především to, jak věci dělat nechci. A to myself ve zcela absolutním slova smyslu! Na škole jsem se naučila různé techniky a postupy, pro které jsem se mohla rozhodnout nebo je odmítnout.

Těmto různým technikám a postupům jsem se mohla věnovat čtyři roky, což je naprosto luxusní příležitost.

Obor scénické psaní vyučuje řada významných německých dramatiků. Kdo byli Vaši pedagogové? Můžete nám studium tohoto oboru přiblížit?

Na škole jsem se setkala s celou řadou lektorů, autorů, režisérů a dramaturgů. Jednou jsme absolvovali seminář s René Polleschem, který nám během dvou dnů postavil vzhůru nohama vše, co jsme se do té doby učili. Hlavním bodem studia scénického psaní je práce na konkrétním textu s lektory, dále studium dramaturgie, divadelní vědy, také filozofie a sociologie. Student může navštěvovat i rozhlasové a filmové semináře.

Jaká témata jsou pro Vás jako pro dramatičku nejdůležitější, příp. nejzajímavější?

To je těžké popsat. Obecně mohu říci, že se ve svých hrách zabývám vždy konkrétním sociálním prostředím a jeho vlivem na mezilidské vztahy, také potřebou lidí být milován, jejich hledáním štěstí a pokusy něco změnit. V svých hrách hraje velkou roli osamělost, izolace ve společnosti, ale také v sobě samém.

Vaše první hry *Daddy* a *Letztes Territorium* jsou poměrně drsné. Inspirovala Vás při jejich psaní vlna tzv. in-er-face theatre?

O přímou inspiraci nešlo. Mám ale ráda přímý tón britského divadla. Přímé vyjádření životního pocitu na jevišti. Postavy britského dramatu mluví hrubě, aby skryly svoji zranitelnost. Tento vnitřní konflikt v postavách je dobrý začátek pro drama.

Jste také režisérka. Co je pro Vás lepší – své kusy si režirovat sama nebo sledovat, jak Vaši hru nastuduje někdo jiný?

Těžko říct, co je lepší. Když své hry inscenuji sama, mám pak pocit, že svou práci mohu dovést až do samého konce. A to, i když vím, že ve hře přesto zůstávají slepá místa a hra je nazírána pouze z mého úhlu pohledu. Když mé hry režíruje jiný režisér, může do textů vložit svou fantazii, svou dimenzi.

Hru *Luft aus Stein* jste napsala přímo pro Schauspielhaus Wien. Můžete nám přiblížit, jak probíhala práce na textu?

První měsíce jsem psala víceméně volně, až později jsem se dozvěděla obsazení. Poté jsem měla v hlavě už konkrétní herce. Psát hercům na tělo a znát přesný vzhled postav pro mě bylo velmi nápomocné. Obecně mohu ale říci, že psaní této hry pro mě bylo jedno velké hledání. Začala jsem s úplně jinou počáteční situací než s tou, která ve hře nyní je. Na začátku vlastně nikdy nevím, kam chci hru dovést, ale tento případ byl extrémní. Naštěstí mám svého lektora a při této práci mě podpořili také dramaturgové ze Schauspielhausu. Kontaktovala jsem také několik lidí, jejichž kritice důvěřuji a kteří mě dobře znají. Ti mi pomáhají nalézt ten správný směr. A to hlavně kladením správných otázek.

V této divadelní sezoně jste hausautorka ve Schauspielhaus Wien. V České republice tradici hausautorů nemáme, můžete nám přiblížit, co ve Vašem případě tato pozice obnáší?

V každém divadle obnáší pozice hausautora něco jiného. V tomto případě se skládá moje práce z vytvoření série projektů, na kterých spolupracuji s kmenovou režisérkou Felicitas Brucker. Konkrétně se jedná o napsání

libreta, dále povedu kurz tvůrčího psaní a také se budu účastnit dramaturgických porad atd. Takže je toho v tomto případě opravdu hodně.

V říjnu měla premiéru Vaše hra *Wie Mücken im Licht*. Můžete nám svou nejnovější hru krátce představit?

Jedná se vlastně o monolog, ne o klasický celovečerní text. Zabývala jsem se otázkou, co člověka přiměje k projevu odporu, a to ve třech různých dobách – v roce 1918, 1989 a teď. Také mě zajímalo, jaká touha se za odporem skrývá. Touha, která je bez vztahu k době nebo společnosti. Postavy, které jsem umístila do různých kontextů, mi pomáhaly přemýšlet o této otázce obecněji. Protože povaha naší duše se, jak plyne čas, nemění, jenom rámce, ve kterých se nachází. Čas je jako kostým a pod ním jsme všichni nazí.

Píšete v současné době něco nového?

Ne, v tuto chvíli si dělám malou pauzu. Poté budu pracovat na libretu, což je pro mě něco zcela nového, a jsem z toho příjemně nervózní. Při práci budu úzce spolupracovat se skladatelem, na to se velmi těším. Budu muset pracovat s jazykem úplně jiným způsobem, než jsem zvyklá. Budu muset používat jazyk jako hudbu, nebo vždy v úzkém vztahu k hudbě.

A poslední otázka. Máte jako dramatička nějaký sen?

Ne a vlastně na to ani nemyslím. Každá hra, na které pracuji, je pro mě nová. Každá vyžaduje překročení nějaké hranice, ať už jde o jazyk, téma, nebo způsob myšlení. Tento způsob práce je nutně přijmout, protože jedině tak může každý text posunout autora dál. Tím se osobně řídím a nejmyslím si, že bych někdy tento přístup změnila.

Anne Habermehl (*1981, Heilbronn)

studovala scénické psaní na Universität der Künste Berlin (2004–2008). Patří v současné době k nejtalentovanějším německým autorům. Její hry byly uvedeny v Thalia Theater Hamburg, Bayrisches Staatsschauspiel München, Theater Chemnitz aj. V roce 2008 získala stipendium na dramatickém workshopu v rámci festivalu Theatertreffen Berlin a také cenu Werkvertrag k napsání divadelní hry. V následujícím roce se pod vedením Simona Stephense zúčastnila workshopu Obrador d'estiu Sala Becket v Barceloně. V sezoně 2008/2009 byla stipendistkou Autorenlabor v Schauspielhaus Düsseldorf. Její hra *Letztes Territorium* byla v roce 2009 pozvána na festival Thalia Theater Hamburg a „Radikal jung“ v Münchner Volkstheater. Stejně jako v případě hry *Narbengelände*, (která byla v roce 2011 pozvána na Autorentheatertagen am Deutschen Theater Berlin), se v Schauspielhaus Wien sama ujala režie své hry *Luft aus Stein* (prem. 17. 1. 2013). V divadelní sezoně 2013/2014 je Anne Habermehl hausautorkou ve Schauspielhaus Wien, kde měla v říjnu 2013 premiéru její nejnovější hra *Wie Mücken im Licht*.

Synopse výše zmíněných her Anne Habermehl naleznete v sekcích Přeložené zahraniční hry a Nepřeložené zahraniční hry v těchto Zprávách DILIA.

Navštivte
www.dilia.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

1. 9. 2013

Tygr v tísni Praha **první uvedení**
Gustav Meyrink – **Ivo Kristián**
Kubák – Marie Nováková
Golem

Inscenace byla podpořena
Grantem DILIA

Golem – foto archiv souboru

6. 9. 2013

Divadlo Šumperk **první provedení**
Jan Werich – Bohdana Pavlíková
Tři veteráni

10. 9. 2013

Strašnické divadlo Praha –
Divadlo X10 **česká premiéra**
Juri Sternburg
Ten flákač už je zase v tahu
Překlad: **Anežka Rusevová,**
Helena Eliášová

Ten flákač už je zase v tahu – foto archiv divadla

12. 9. 2013

Divadlo Letí Praha
(Studio Švandova divadla) **česká premiéra**

8@8 To nejlepší z Berlína

Elfriede Jelinek

Bez světla. (Prolog?)

Překlad: **Zuzana Augustová**

Rebeka Kricheldorf

Cesta válečnicka

Překlad: **Karolína Macáková**

Wolfram Lotz

Mamka

Překlad: **Martina Schlegelová**

Peca Štefan

Best New Europlay

Překlad: **Magdaléna Zelenková**

To nejlepší z Berlína – foto archiv divadla

13. 9. 2013

Moravské divadlo Olomouc **obnovená premiéra**

Roman Vencel – Michaela

Doleželová

Když se zhasne

Premiéry – divadelní oddělení 11

18. 9. 2013

Národní divadlo Praha – Opera **česká premiéra**

Aleš Březina

Toufar

20. 9. 2013

Divadlo Semafor Praha **česká premiéra nové verze**

Jiří Suchý – Jiří Šlitr –

Ferdinand Havlík – Jaroslav

Ježek

Kdyby tisíc klarinetů

Spolupautoři písní: **Jan Werich,**

Jiří Voskovec a **Jaroslav**

Ježek

Kdyby tisíc klarinetů – foto Dušan Dostál

27. 9. 2013

Divadlo Radost Brno **česká premiéra**

Miloš Macourek – Adolf Born –

Vlastimil Peška

Mach a Šebestová

(Komédie s utřeným

sluchátkem)

Výhodné provozování her – zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacena záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300–400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

<i>jméno autora – název hry</i>	<i>% z hrubých tržeb (zaplaceno do)</i>
Woody Allen – Prokletí žlutozeleného škorpióna	za 7% netto (30. 11. 2015, profesionální divadla)
<i>John Patrick – Manžel pro Opału</i>	<i>za 6% netto (31. 12. 2015)</i>
George S. Kaufman, Moss Hart – Přišel na večeri	za 6% netto (17. 12. 2013)
David Mamet – Sexuální perverze v Chicagu	za 6% netto (30. 3. 2014, profesionální divadla)
<i>Joseph Stein – Zorba</i>	<i>za 10% netto (31. 12. 2015)</i>
<i>Bernard Slade – Každý rok ve stejnou dobu</i>	<i>za 6,6% netto (7. 7. 2017)</i>
<i>Bernard Slade – Další roky ve stejnou dobu</i>	<i>za 6,6% netto (7. 7. 2017)</i>
<i>Michael Cooney – Habaďůra</i>	<i>za 6,5% brutto (31. 12. 2016)</i>
<i>Tennessee Williams – Tramvaj do stanice Touha</i>	<i>za 6% netto (1. 9. 2013)</i>
<i>všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbard atd.)</i>	<i>vždy za 8% netto</i>
<i>John Godber, Jane Thorntonová – Barmanky</i>	<i>za 6% netto (28. 2. 2015, profesionální divadla)</i>

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

České hry

Rýma

Zuzana Derflerová Brázdová

Žánr: rozhlasová a divadelní jednoaktovka

Obsazení: 1 mluvící muž, 1 téměř neviditelná nemluvící žena

Horečka stále stoupá. Teploměr už ukazuje 37 °C, posmrkal několik hedvábných kapesníků. Papírové nemůže použít, dráždí mu kůži pod nosem. Polštář tlačí, čaj je příliš horký, vlastně ne, příliš studený. Z okna jakoby na něj dokonce táhlo, v tomhle boji o život je prostě všechno proti němu. Kdo nakonec zvítězí? On nebo ta hrozná rýma?

Jednoaktová komedie je k dispozici jak v divadelní, tak rozhlasové podobě.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

S hlavou v oblacích

Michaela Doleželová, Roman Vencel

Žánr: akční komedie

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

Bombová komedie o téměř dokonalém zločinu.

Tři letušky a jeden pilot z různých leteckých společností se rozhodnou vyřešit své finanční potíže malou, jednorázovou brigádou – bombovým útokem na soukromé letadlo jim neznámého zbohatlíka. Navzájem se neznají a člověka, který celou akci vede a financuje, nikdy neviděli. Jak si naprostí terorističtí amatéři poradí s výzvou na spáchání dokonalého zločinu? Podaří se jim na letišti propašovat potřebné vybavení? Stihnou

celou akci dokončit včas? Nehne se v nich svědomí? Budou odhaleni? Tohle všechno a ještě mnohem víc se dozvíte v této akční komedii, ze které by se i Jamesi Bondovi tajil dech.

Další brilantní komedie z pera Doleželové & Vencla má nádech a tempo hollywoodského akčního filmu. Postavy spojuje společná profese, jinak je ale každá z jiné země a právě střet různých mentalit a kultur je výrazným zdrojem humoru. Pomocí retrospektiv do minulosti postav se daří udržovat diváka v napětí až do poslední chvíle. Zápětka se zamotává s každým dalším krokem hlavních „hrdinů“ a její rozuzlení je více než překvapivé a úsměvné. Konečně tu máme komedii, která se nepodobá žádnému jinému. Zapomeňte na všechna divadelní klišé současnosti a vrhněte se do víru akce, zábavy a originality.

Michaela Doleželová a Roman Vencel jsou absolventy činoherního herectví na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Divadelní hry píší společně od roku 2006, kdy vznikla jejich prvotina *Výročí*. Na svém kontě mají více jak desítku divadelních komedií a jejich texty jsou poptvány různými divadly v České i Slovenské republice. Jejich zatím nejúspěšnější hra *Když se zhasne*, se stala nejváděnější českou komedií roku 2012, kdy se během jediné sezony dočkala hned pěti různých nastudování. Autorsky spolupracují např. s Moravským divadlem Olomouc, s Městským divadlem Zlín, Slezským divadlem v Opavě, nebo s bratislavským Štúdiem L+S.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nádraží. Nikdy bych se nenarodil. (2013)

Helena Eliášová

Žánr: činohra (krátká hra)

Obsazení: 1 muž, 1 žena

*A teď tu sedím sama.
Mohl by si přisednout...*

*A teď tam sedí sama.
Mohl bych si přisednout...*

*Na co čeká? (...)
Usměju se na něj.
Ne. Žádný úsměvy.*

Když se na mě ještě jednou usměje, přisednu si.

*Nepřisedne si.
On si nepřisedne!*

Nádraží je domovem bezdomovců. Místem pro dealování drog a prostituci. Ale také místem pro obyčejná lidská setkávání a seznamování. Kdyby v roce 1986 ve vlaku z Benešova neseděl muž v obleku jedoucí z pohřbů a kdyby v zapadlé staničce Horní Hrdcov nenastoupila slečna v tepláčkách, hlavní hrdina hry by se nikdy nenarodil. Obyčejné setkání ve vlaku, možná ale všednodenní zázrak, alespoň pro mladíka. O 27 let později se mladík dočte v tisku, že stanička Horní Hrdcov má být srovnána se zemí. To ale mladík nesmí dopustit! Ví, že musí rychle jednat, a tak se rozhodne

staničku bránit vlastním tělem. Ať jeho mise dopadne jakkoli, mladík ví, že je to jeho osud, který musí naplnit stůj co stůj...

Hra vznikla v rámci letní autorské rezidence Centra současné dramatiky Divadla LETÍ na téma Nádraží – Urbanismus – Veřejný prostor.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Autista

Marian Janik

Slovensko

Žánr: činohra

Obsazení: 6 mužů, 3 ženy

1. dějství

Autista omylem vstupuje do budovy jedné politické strany. Je zvyklý ve svém denním stacionáři hrát HRÝ. Osudnou chybou začíná hrát hru na šikovného politika. Svou nevinností a dravostí způsobuje zásadní zmatku v hlavách všech lidí ve svém okolí. Potkává Olympii a ani netuší, že se pro něj stane osudnou osobou. Ve zmatku převádí peníze státního rozpočtu na účty bank v daňových rájích.

2. dějství

Všichni kromě Olympie pochopili jaký hrozný omyl se stal. V denním stacionáři se ředitel spolu s ostatními snaží uvést věci zpět do normálních kolejí. S hrůzou zjišťují, že Autista se už nepouští do Her jen na obyčejnou výzvu, ale přítomností milované Olympie. Děsivou situaci řeší člen ochranky zastřelením Autisty. Olympia po Autistovi přebírá duševní nerovnováhu, což přivádí jejího otce k poslednímu zoufalému kroku. Vytáhne pistoli a...

Hra získala 1. místo v soutěži o nejlepší hru v českém a slovenském jazyce DRÁMA 2012.

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hviezdy a hviezdíčky

Marian Janik

Slovensko

Obsazení: 2 muži, 5 žen a další

Žánr: tragikomedie

1. dějství

Slovensko vstupuje do Evropské unie a v běžné slovenské rodince Drexlerovic nastává zmatek. Týnejdžři Jana a Erik jsou rozhodnutí odejít z malého Slovenska, ale na to potřebují finanční prostředky. Situace se však komplikuje, neboť k nezaměstnanému otci – Dag Drexler – přibude i matka Viol, kterou vyhodí z vysoké funkce, protože neumí anglicky. Situaci jakž takž zvládá teta Klára a podnájemnice (prostitutka) Lili. Je však těžké udržet soulad mezi mladou a starou generací, neboť jejich hodnoty na sebe narážejí v každém dialogu. Po prvotním šoku bere osud do svých rukou matka Viol a rázně rozbíhá chod rodiny v nových ekonomických podmínkách. Situace se zamotává s příchodem eurokomisařky, která oznámí nezaměstnanému Dagovi Drexlerovi, že vyhrál konkurz na výuku cizích jazyků pro eurokomisaře. Nikdo netuší, že je to nový začátek rodinky Drexlerovců v EU.

2. dějství

Slovensko je v Evropské unii už rok a rodinka Drexlerovic zbohatla na bláznivém nápadu Daga Drexlera – vyučovat cizí jazyky na rotapedech. Manželka Viol i podnájemnice Lili si hoví v nových funkcích bohaté rodiny. Děti jsou na studiích v zahraničí a nic netuší. Se situací se neumí vypořádat teta Klára, která se učí základy používání nové techniky – mikrovlkny. Je nespokojná s mraženými potravinami, které se staly základem jejich stravy a které se dováží z pochybných zemí třetího světa. Situace ve městě – po propuštění Viol z funkce – je katastrofická, prosit o její návrat přichází zástupce primátora a ředitel Technických služeb. Oba jsou na rotapedech odhaleni ze lži a přetvářky. Do rodiny se vrací děti a na

první pohled jsou zkušenější a odolnější. Pochopily, že ani ve velkém světě nic neznamenají bez řádné ukončeného studia. Zároveň nemůžou uvěřit tomu, že je jejich rodina bohatá. Celá rodinka je pokope a vychutnává si kouzlo domova.

Hra získala v roce 2011 2. cenu slovenského Literárního fondu v Literární soutěži o původní divadelní a rozhlasový text.

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Křižovatky

Marian Janik

Slovensko

Obsazení: 5 mužů, 5 žen

Žánr: komedie

1. dějství

Dva manželské páry žijí ve zvláštní kulturní symbióze. Tadeáš chodí 25 let do kina s manželkou svého přítele Viliama, a Viliam chodí s manželkou Tadeáše zase do divadla. Tuto ojedinělou kulturní symbiózu naruší Tadeáš, když najednou trvá na tom, že bude doprovázet svou manželku do divadla a at Viliam doprovází svou manželku do kina. Přípravy na tuto událost vyvolávají řadu komických situací, které rozesmějí i jejich děti, Moniku a Adriána.

Návrat z divadla a kina je jednou velkou katastrofou. Zázitky z divadla a kina jsou hlavní linkou dialogů těchto dvou manželských párů. V závěru 1. dějství se Tadeáš přiznává, proč porušil 25-letou tradici. Našel totiž ve starém divadelním programu milostný dopis od Viliama, který prozrazuje, že biologickým otcem jeho syna je Viliam. Všichni očekávají tragický konec jejich vztahů, ale Tadeáš objímá svého přítele s úsměvem na tváři za to, že ho zbavil pětadvacetiletého břemene, protože se mu nezdálo spravedlivé, že je biologickým otcem i Adriána i Moniky (dcera Viliama).

2. dějství

Podstatná část 2. dějství je postavena na vzpomínkách obou párů, manželských i „kulturních“. Na scéně je vždy jeden pár, který vzpomíná a současně jejich mladá podoba. Jednotlivé scénky odhalují jejich chování a myšlení za mlada, což vyvolává dost smíšené až komické pocity. Oběma párům dochází, že divadlo i film je jedna velká fikce, která zasáhla do jejich životů a teď se musí vyrovnat s otázkou, jestli jim tento zásah přinesl víc pozitiv nebo negativ. V závěru hry obnoví oba manželské páry staré přátelství a vyrovnání se svým osudem se společně vrhají do nového světa – koupí si permanentky na hokej!

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Letný dotyk Amora

Marian Janik

Slovensko

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

1. dějství

Na víkendovou chatu u Jadranského moře je pozván spisovatel Marko Paladio. Přijíždí s asistentkou Vandou. Pozvání iniciovala mladička modelka Monika, milenka politika Petra Krulicha, která chce v den svých osmnáctých narozenin strávit noc s oblíbeným spisovatelem.

Příjezd Marka Paladia s asistentkou Vandou se komplikuje, protože Marko odmítne nastoupit do Krulichovy helikoptéry a rozhodne se absolvovat náročný výstup na vysoké bradlo, kde se Krulichova chata nachází. Obě dvě strany se snaží o tom druhém získat pikantní informace. Zjišťují ale, že bulvár už všechno řekl. Příchod na chatu je plný emocí a komických situací. Do asistentky Vandy se zakouká Krulichův asistent Arnold, ale Vanda si ho drží od těla a současně žárlí na Marka, kterého „okupuje“ mladička a bezstarostná Monika. Chladnou hlavu z celé společnosti si zachovává domácí „němá“ Marica. Na chatu přiletá helikoptéra a Marko

se přiznává, že její přilet byl dohodnutý. Z odchodu Marka do chaty na noční rozhovory s mladou Monikou zůstávají všichni u vytržení.

2. dějství.

Nad ránem se před chatou setkává Marko se svou asistentkou a vypráví jí o tom, že má touhu napsat novou divadelní hru. Asistentka Vanda se dozvídá, že Marko dal v noci tajně všem uspávací léky, takže v chatě s Monikou se nic mimořádného nestalo. Vanda nepřímou vyznává Markovi lásku, ale zjišťuje, že on se lásky bojí. Po probdění noci se všichni setkávají na lehátkách a snaží se dostat z noční letargie. Nikdo kromě Marka a Vandy nezná pravdu o tom, co se v chatě stalo. Všichni jsou zmatení. Kruhly vyhazuje do moře batoh, protože si myslí, že je plný pikantních informací o Markovi, ale jsou v něm šperky mladé Moniky. Společnost se rozchází v míru, ale Marko opět odmítá nastoupit do helikoptéry a vydává se na cestu zpět po horské stezce. Při loučení odhalí, že Marica svou němotu jen hrála. Marica domlouvá Markovi, aby neváhal Vandě lásku opětovat. Marko tak při sestupu, i když značně komplikovaně, učiní.

Text v elektronické podobě ve slovenštině je k dispozici v DILIA.

Marian Janik (*1953, Bratislava)

vystudoval stavební fakultu SVŠT v Bratislavě. Literární tvorbě se věnuje od dětství, a to jak divadelním hrám, tak prozaickému žánru. V roce 2011 získal se svou hrou *Hviezdy a hviezdíčky* 2. místo slovenského Literárního fondu v soutěži o původní divadelní a rozhlasový text. V roce 2013 získal se svou hrou *Autista 1.* místo v soutěži o nejlepší hru v českém a slovenském jazyce DRÁMA 2012.

Flirt aneb Za lásku se pyká

Evžen Jecho

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Muž jménem Rád, výtvarník, sochař a architekt, přichází vyjednávat realizaci zakázky do divadelní dílny. Přijímá její mladá žena, Tina, a Rád je zaskočen její tváří, která se mu zdá povědomá. Při jednání o zakázce zjistí, že Tina maluje po práci v divadelní dílně své obrazy, protože nemá ve své malém bytě dostatečné zázemí. Její práce Ráda mimořádně osloví a složí jí poklonu s výborným ohodnocením. Další den Tina jde malovat do ateliéru svého bývalého spolužáka, kde je jí představena mladá modelka, přibližně v jejím věku. Následně do děje vstupuje Tinina matka, kterou si pozvala dcera do divadelní dílny, aby jí ukázala poslední obraz, na který dostala mimořádně příznivé ohodnocení od výtvarníka. Při další pracovní návštěvě Ráda v divadelní dílně, kdy hodnotí rozpracovanou přijatou zakázku, mu Tina ukáže namalovaný akt. V obraze Rád poznává svoji dceru, ale Tina nic neřekne.

Druhé dějství začíná v Rádově bytě, kdy dceři dává rady, jak obrazově vyřešit zadaný reklamní slogan. Rád si při další návštěvě v divadelních dílnách prohlíží rozpracovanou zakázku a následně mu Tina představí svůj nový obraz. Rádovo hodnocení je opět mimořádně příznivé a pro Tinu motivující. Po skončení pracovního jednání Tina doprovází Ráda mimo budovu a jejich hovor se stočí výlučně na pole výtvarného umění. Před rozchodem ji Rád požádá, jestli by mu neposeděla modelem pro sochařský portrét. Tina po váhání nakonec souhlasí. Při modelování portrétu v Rádově ateliéru se Tina nečekaně potká s dívkou, kterou malovala jako akt. Při dalším hovoru se od Ráda dozví jméno ženy, které se hodně podobá. Složitá dějová zápletky gradují v nečekané odhalení.

Autor by se rád jako spoluautor podílel na scénografií a na zhotovení potřebných obrazů a plastik pro divadelní inscenaci. Není to ovšem podmínkou pro provedení divadelní hry.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Fresh Love

David Košťák

Žánr: krátká hra

Obsazení: variabilní

Láska má dneska krátkou dobu spotřeby

Konzumujem ji

Parazitujem na ni

Jen dokud se nezačne kazit

Hospody jsou plný recyklovaného odpadu z našich těl

Anna chce do města. Mathias také. Město je ale nepřijímá. Nemají co nabídnout. Nezbyvá jim než čekat. Stejně jako tajemnému muži s rouškou. Hra o spotřebních vztazích, v nichž se jednotlivec stává vyčerpatelem zdrojem.

Hra vznikla v rámci letní autorské rezidence Centra současné dramatiky Divadla LETÍ na téma Nádraží – Urbanismus – Veřejný prostor.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

David Košťák (*1991)

absolvoval Gymnázium Jana Nerudy, v současné době studuje Divadelní fakultu Akademie múzických umění v Praze na katedře Teorie a kritiky. Vedle autorské tvorby se věnuje překladu cizojazyčných uměleckých textů do českého jazyka. Spolupracuje s Divadlem LETÍ jakožto lektor dramaturgie.

Antonín a František jsou naživu

Benjamin Kuras

Žánr: detektivní komedie

Obsazení: 4 muži, 1 žena

Šéf pražského policejního oddělení krádeží uměleckých předmětů a historických památek kapitán Šmrdlánek stíhá lupiče dvou gotických soch pašovaných na Západ v srpnu 1968. Od vyšetřování se nenechává vyrušit ani sovětskou invází a ukradené sochy pronásleduje do Paříže. Tam mu však jeho podřízený praporčík Jelínek případ nečekaně zamotá jinak, než si myslél, že jej má vyřešený. Původně anglická rozhlasová hra premiérována v BBC v roce 1976, která pak obléta přes tucet rozhlasových stanic v Německu, Švýcarsku, Rakousku, Izraeli a ČR je nyní přepracována na tradiční jevištní dvouaktovku.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Klaun

Pavel Němec

Žánr: drama

Obsazení: 2 muži, 2 ženy, hlas

motto: Když se hrůza samoty setká s hrůzou neomezené moci, vznikne příběh našeho klauna.

Královna dlí sama na svém hradě, protože jejího manžela, krále Ichora, zajímá jen válka a boj. Královna tak žije ve strašné samotě, která z ní ve spojení s neomezenou mocí udělá zrůdu. Starý klaun, jenž pracoval už pro jejího otce, ji začíná nudit. Na jeho radu si pro rozptýlení pořídí páže, potom si sama přivede mladého šaška, který se má stát jejím milencem, nakonec ale nechá oba popravít a Klauna odsuzuje k životu s ní. Král Ichor se ani neobjeví, musí totiž do další války.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Psáno do písku

Tamara Pomoriški

Žánr: monodrama s prvky kabaretu

Obsazení: 1 žena, 1 pianista

Divadelní hra o ženě, která umírá a nechává za sebou spoustu neuskutečněných snů. O ženě, která nenávidí bezmoc a zlobí se, že život končí. Je zklamaná, že nemůže dál hrát a zpívat. Je jí smutno, když slyší, že její představení se ruší. Vracejí se jí zlé vzpomínky a hluboké rány. Mrzí jí, že nebude déle mámou. Chápe ale, že vše jednou končí. Rozumí, že právě proto něco jiného začíná. Přeje si, aby dozkoušela začatá představení. Ale opouští svého tělu, že to nezvládá a děkuje svému hlasu, že jí sloužil. Váží si všech lidí kolem sebe, protože jí pomohli stát se tím, čím je.

Divadelní hra o Lačce Kozderkové, která milovala život...

Dramatizace knihy Jana Hergeta „Lačka Kozderková – Lady muzikál“.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

monumentální sochy metalické „Tančící krysy“, kterým vyvrcholí oslavy výročí poslední morové epidemie v našem krásném městě.

Apokalyptická komedie o hlavním městě krys.

Vítejte v Hameln, v hlavním městě krys, v metropoli paradoxů. Na hlavním náměstí právě probíhá tisící repríza muzikálu „Rats“ pro davy opilých turistů, zatímco skuteční lidé prolézají odpadkové kontejnery na předměstí. Max a Busker žijí ilegálně v zanikající zahrádkářské kolonii. Vidí město zespoda. Tak trochu zevlouní, tak trochu samozvaní filozofové. Jejich každodenní rutinu naruší nečekaná návštěva, dívka s černou kuklou na hlavě. A rozbíhá se kolotoč událostí. Jakou šanci má na počátku jednadvacátého století člověk z periferie, chce-li změnit stávající systém nebo ukázat jeho nehumánnost? Je-li bez peněz, bez kontaktů a politického vlivu? Může existovat „terorismus s lidskou tváří“?

Poslední vlak do Hameln je provokativní apokalyptickou komedií o lidech, kteří jako „zmetky“ spadly z výrobního pásu moderní společnosti. Nemají se kam zařadit a nemají co ztratit. Mohou pro systém představovat hrozbu nebo je lze jen tak „zmizet“, vysídlit do uzavřených lágrů, aby nehyzdili dokonalou tvář metropole? Podobně jako středověká legenda o krysaři je *Poslední vlak do Hameln* příběhem o zkáze jednoho města, o vzpouře proti konformitě, o síle lásky, která je slepá a náhodná, o lidech, kteří nepatří nikam, jen sami sobě.

Hra vznikla v rámci letní autorské rezidence Centra současné dramatiky Divadla LETÍ na téma Nádraží – Urbanismus – Veřejný prostor.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Poslední vlak do Hameln (2013)

Anna Saavedra

Žánr: krátká hra

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Vítejte na Hameln open air festivalu krysích specialit. Hlavním sponzorem našeho festivalu je pivovar StaroHameln, proto zde můžete ochutnat pivo StaroHameln a další pivní výrobky, které jsou doplněny o grilované krysí speciality, steaky a klobásky. Krátce po soumraku bude k vidění dvoutisící pět set šedesátá repríza muzikálu „RATS“, který je díky citlivé kulturní politice naší radnice stále na repertoáru poslední zbývající a tedy jediné divadelní scény našeho města. O půlnoci bude následovat gigantický ohňostroj odpálený z vrcholku

Balet developerů (2013)

Roman Sikora

Žánr: krátká hra, komedie

Obsazení: 3 muži

Ale povídám. Ti. Ti povídám. Jestli, oni. Naserou jestli, mě. Ti kokoti. Co do zadku, do zadku jim polezem. Ta, tahleta veřejnost. Tahleta, to mluví. To veřejně. Tak... Tak... Tak jim, navrtám. Díry do stropu navrtám. Všude. A dole to. Bude. Do pěti let. Dole to bude. Nádraží. Ti povídám. Dole. Pes něštěkne. Po ratejně. Pitomý. Ani pes.

Tři úspěšné developery jsme zastihli těsně před výstupem. Dnes mají opět vystoupit před veřejností a vysvětlit, že jejich práce přináší jen užitek. Že domy a obchodní centra krásná staví. A staré barabizny pro dobro národa boří. Jejich mocné paže se mohutně rozmachují v touze zničit vše, co by jim stálo v cestě. Sbíječka poeticky poštěkává v úsilí osvobodit prostor naší krásné vlasti od všeho starého a překonaného. Aby mohlo vzklíčit to nové, lepší a krásnější. Otevřme jim svá srdce. Nestůjme v cestě jejich kladivům, sbíječkám, bagrům a skloželezobetonu. Neboť těmto mužům patří budoucnost. Neboť jen to, co oni vytvoří a dobře prodají, ovlivní tvář naší krásné země na tisíce, stovky, desítky, pět až šest let.

Ostrá politická satira nepostrádá pro Romana Sikoru typické groteskní prvky a jazykovou hravost. Hra vznikla v rámci letní autorské rezidence Centra současné dramatiky Divadla LETÍ na téma Nádraží – Urbanismus – Veřejný prostor.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DILIA POHÁDKOVÁ

Mach a Šebestová

Miloš Macourek, Adolf Born, Vlastimil Peška

Žánr: komedie s utrženým sluchátkem

Obsazení: 8 mužů, 5 žen

Veleznámý, kultovní večerníčkovský seriál Miloše Macourka a Adolfa Borna *Mach a Šebestová* navštěvuje každoročně naše televizní obrazovky již více jak třicet let. Dočkal se i Vorlíčkova filmového zpracování. Na brněnská divadelní prkna přivedl slovnou dvojici s kouzelným sluchátkem Vlastimil Peška. Jde o vpravdě zdařilou dramaturgii, která využívá i animačních technik, především prvků černého divadla.

Inscenátorům je nabídnuto v logickém celku několik známých příběhů žáků 3.B a kouzelného sluchátka. A tak Mach a Šebestová pomohou tajemnému pánu v parku najít brejle a za pomoc dostanou kouzelné sluchátko, se kterým pak prožijí mnohé příhody. Mach se promění v zajíce, pes Jonatán se stane ptákem, Mach a Šebestová léčí Kropáčkovi angínu a s celou 3.B jedou na výlet k rybníku Bezdrev, a také se octnou na pirátské lodi.

Nádherný svět neotřelé fantazie Miloše Macourka a Adolfa Borna zpracovává zkušený dramatik s citem pro zvolené téma, které si bere za úkol především potěšit malé ale i velké diváky. Brněnská premiéra v autorově domácí Divadle Radost sklídila nadšené ovace.

Vlastimil Peškaje i autorem několika písní, které vedle veleznámé ústřední písně Luboše Fišera, „My jsme žáci 3.B, bereme však na sebe, podobu zajíce ...“, dokresluji kolorit půvabné dramaturgii. Hudbu od autora může zprostředkovat DILIA.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ušatá pohádka

Vlastimil Peška

Žánr: praštěná pohádková komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena (variabilní)

Hravá pohádková komedie, kterou autor dedikuje nejmenším divákům a jejich rodičům, je variací známé pohádky o Králi Lávrovi, kterému narostou dlouhé uši. V *Ušaté pohádce* jsou však dlouhé oslí uši dány do vínku princovi Felixovi potouchlou sudičkou. Podobně jako v Králi Lávrovi pak královská rodina bedlivě ukrývá velké uši před zraky všeho lidu. Tajemství dlouhých uší vybreptá dvorní holič Evžen, jako velké tajemství, do staré vrby. Přichází jaro a otloukání pišťaliček, které pískají jenom jednu melodii: „Princ Felix má dlouhé uši“. Rozhněvaný král chce dát holiče Evžena katu. V té chvíli se princ Felix zastane holiče: „Proč chceš otce trestat holiče? Vždyť říkal pravdu. Každý máme nějakou chybičku. Já se za své uši nestydím. Dáti Bůh, budu jednou dobrým králem a mé uši nebudou vadit nikomu“. V tom se ozve kouzelné cink a uši rázem zmizí. Praštěná sudba pozbude svého účinku a z prince Felixe se stane princ fešák, kterého čeká zasloužený happy end. Svatba s krásnou princeznou Cibuličkou.

Půvabný scénář zkušeného dramatika nabízí pro inscenátory spoustu roztomilých pohádkových situací, které bezesporu potěší nejenom malé diváky. U Peškových komedií bývá dobrým zvykem i souběžné hudební zpracování. Není tomu jinak i u *Ušaté pohádky*. DILIA nabízí inscenátorům zprostředkování autorovy hudby.

Poznámka pro inscenátory. Tuto pohádkovou komedii nemusí hrát pouze dva herci. Jednotlivé role mohou být rozděleny mezi libovolný počet herců. Pohádku lze hrát, po jednoduchých úpravách, i činoherním způsobem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

O šileně statečném Ivanovi

Vladislav Kracík

Žánr: pohádka

Obsazení: 5–10 herců, minimálně 1 žena

Vypravěč:

...Trápili se proto mnoho dní

A pak najednou

Když už doufat zapoměli

Když už přebolely všechny hoře

Přišla v noci velká bouře

A hned ráno

Narodil se syn jak lusk

Stařenka: A tatínku, jak se bude jmenovat ten náš chlapecek?

Stařeček: No, jak by se jmenoval? Honza.

Stařenka: Ale vždyť jsme v Rusku.

Stařeček: Hm. A jak se řekne ruský Honza?

Stařenka: Ivan.

Stařeček: Tak to bude Ivan.

Tak trochu praštěná pohádka *O šileně statečném Ivanovi* je inspirovaná klasickými ruskými pohádkami. A tak se v ní setkáme s Ivanem, krásnou Vasilisou, Kostějem Nesmrtelným, trpaslíkem Kolodějem, Babou Jagou a dalšími reprezentanty tohoto osobitého pohádkového světa. Dobrodružná cesta popleteného Ivana za svou vyvolenou je v tomto úsměvném příběhu popisována s nadhledem a humorem. Autorem pohádky je Vladislav Kracík, umělecký vedoucí Divadla Tramtarie v Olomouci.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Klapzubova jedenáctka aneb Sigma mezi mrakodrapy

Vladislav Kracík

Obsazení: 9–20 herců, z toho minimálně 3 ženy

Starý Klapzuba: Když se nám narodil první syn, ptal jsem se manželky, jestli chce nebo nechce ještě další dítě. Řekla, že by si přála holčičku. A já na to, že teda jo, že budeme mít holku, jsem jí slíbil. Když jsem se za nějakou dobu pak rozhlédl po chalupě, zjistil jsem, že mám jedenáct synů. A holka žádná. No safra porte, řekl sem si. Jedenáct kluků jako buků. Jedenáct. První, druhý, třetí... (nastupují na scénu do řady podle velikosti) A protože jsem ve své chudobě nevěděl, co s nimi, rozhodl jsem se udělat z nich fotbalové mužstvo (celé mužstvo se nechápavě otočí za Klapzubou).

Autorská adaptace slavného humoristického románu Eduarda Basse Klapzubova jedenáctka o chudém chalupníkově, který ze svých jedenácti synů vytvořil nejslavnější fotbalové mužstvo všech dob.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

...a za Tracym tygr

Vladislav Kracík

Obsazení: 8 herců, z toho minimálně 2 ženy

Jak to, že vlastníte tygra? Já nevím, měl jsem ho skoro celý život...

New York. Obchod s kávou. A Tracy. S tygrem, který není tak úplně tygrem. V příběhu, který se mohl stát... Úsměvné vyprávění o tom, co je a není v životě důležité, volně podle slavné novely Williama Saroyana.

Novela Tracyho tygr je křehkým, magickým, lehce surrealistickým vyprávěním o mladíkovi jménem Thomas Tracy. Ten již odmalička toužil po něčem, co by mu patřilo a zároveň bylo jeho součástí. Po dlouhém hledání to „něco“ konečně našel – jeho společníkem se stal neviditelný tygr. Thomas si se svým tygrem povídá, hádá se s ním i radí, tygr dělá Tracyho silnějším, zábavnějším i odvážnějším. Společně pak odjíždějí do New Yorku, kde Tracy začíná pracovat v továrně na výrobu kávy. Zde také za nějaký čas potkává Lauru Luthiovou, která má také svého tygra...

Tygr je v novele Williama Saroyana metaforou. Saroyanův tygr je láska, ale také optimismus, životní energie, touha zažívat nové věci i odvaha čelit nepříjemnostem. Saroyanův i Tracyho Tygr je krásná dívka, dobré jídlo, vůně kávy, slunce, sobota, čokoláda, prostě všechno to, co tvoří jeden neurčitý pocit – být rád na světě. Mít tygra znamená mít chuť žít, ať se děje cokoli.

Základním dramatickým principem textu *...a za Tracym tygr* je kontrast dvou protichůdných charakterů. Tím prvním je Tracy, sedmadvacetiletý mladík, který je bez rodiny, bez známých i bez peněz, ale přesto plný života a energie. Tím druhým je šedesátiletý doktor Rudolf Scatter, známý psychiatr, muž se skvělou kariérou, dobrým platem a mladou ženou, který si ale někde uvnitř pomalu začíná uvědomovat tíživou prázdnotu své existence...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraňní hry přeložené

Obyčejný den (Une journée ordinaire, 2011)

Eric Assous

Francie

Překlad: Jan Cimický

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Julien je statný zachovalý šedesátník a jeho dcera Julie je dvacet. Před dvanácti lety při autohavárii nešťastně zahynula jeho žena a od té doby vychovával dceru sám. Byl jistě přísný a skrývala se za tím obava a úzkost, aby se Julii něco nestalo. A najednou je dcera dospělá a on zjistí, že má přítele a dokonce se k němu chce odstěhovat a bydlet s ním! Neumí se s tím smířit. Navíc, i dcera objeví náhodou, že i on „má přítelkyni“. Rozehrává se konverzační komedie, která mapuje veškerá úskalí vztahu dvou generací.

Hra měla úspěšnou premiéru v lednu 2011 v divadle Théâtre des Bouffes Parisiens. V hlavních rolích se představila legenda francouzského filmu a divadla Alain Delon a jeho dcera Anouchka. V říjnu 2013 byla oblíbená inscenace obnovena a bude se hrát v rámci Alain Delon Tournée po celou sezonu 2013/2014.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILLA.

ZEMĚTŘESEŇÍ V LONDÝNĚ

Zemětřesení v Londýně (Earthquakes in London, 2010)

Mike Bartlett

UK

Překlad: Lucie Kolouchová

Žánr: činohra

Obsazení: 18 mužů, 10 žen, kompars

Burleskní striptýz, noční můry, společenský kolaps, populační exploze a celosvětová paranoia. Střet množství lidí, scén, let. Tři sestry, které se snaží v tomto chaosu dát svým životům smysl a jejich otec, vědec – génius, který předpovídá celosvětovou katastrofu.

Nová hra začínajícího autora, která dobyla londýnské Národní divadlo, pojednává o všudypřítomném strachu z budoucnosti a zároveň o obviňující slasti ze života v přítomnosti nehledícího na důsledky. S množstvím postav a měnicích se scén připomíná hra strašidelný kabaret s katastrofickým motivem.

„Je to kabaret. Se skloněnými hlavami tančíme a pijeme tak rychle, jak to jen jde. Nepřítel se blíží, ale tentokrát nemá zbraně či plyn. Má bouře, zemětřesení, oheň a síru.“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILLA.

Ohlasy z tisku:

Wau! A ještě jednou wau! Zemětřesení v Londýně Mikea Bartletta je jako velká vzrušující jízda na horské dráze. Vznáš se a klesá, houpe se a zprudka mění směr a nabízí ohromnou dávku jedinečného adrenalinu. Během více jak tříhodinového představení budete mít chuť celou tu hrůzu zastavit a tuto

děsivou a zároveň fascinující jízdu opustit; nakonec se ale necháte strhnout jejím rytmem, jenž vás nakonec naplní pocitem mírného zadostiučinění a antiklimaxem.

(Charles Spencer, The Telegraph, 5. 8. 2010)

Je celosvětová katastrofa skutečně nevyhnutelná? Pracuje lidstvo na svém sebezničení? Tyto a další otázky zní v nejnovější hře talentovaného mladého dramatika Mikea Bartletta. Zemětřesení v Londýně je brilantně napsaná hra s nanejvýš aktuálními tématy.

(Samuel Marklowe, Time Out, 9. 8. 2010)

Epická, expanzivní hra o globálním oteplování, firemní korupci a pokřivených vztazích mezi rodiči a dětmi.

(Guardian, 5. 8. 2010)

Mike Bartlett (* 1980)

britský dramatik a autor rozhlasových her. Na Univerzitě v Leedsu vystudoval anglickou literaturu a divadelní vědu. Poprvé na sebe upozornil v roce 2005, kdy se účastnil projektu *Nové hlasy* divadla Old Vic, kde prezentoval hru *Comfort*, jež se nepřetržitě hrála čtyřadvacet hodin. Dlouhodobě a úspěšně spolupracuje s londýnským Národním divadlem a scénou Royal Court Theatre. Držitel mnoha rozhlasových a divadelních cen – např. v roce 2010 získal nejprestižnější britskou cenu Laurence Olivier Award za hru *Cock*.

Pozdní sběr (Opus stáří) (Spätlese, 2010)

Folke Braband

Německo

Překlad: Jana Podlipná

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 4 ženy

MARIE Jsem si jistá, že Anna-Líza na nás shlížela z nebe s božským úsměvem.

JOSEFÍNA Spíš si myslím, že se na nás ďábelky sklebila rovnou z pekla.

MARIE Jak můžeš říct něco tak strašného, Josefíno?

JOSEFÍNA Promiň Marie, ale už 20 let jsem neměla sex. Tak to prostě člověku ujde, no.

Pozdní sběr s podtitulem *Opus stáří* německého režiséra a dramatika Folke Brabanda je skvělou příležitostí především pro nejstarší hereckou generaci. Hra nabízí čtyři vyvážené herecké party: stárnoucí diva Josefína, její bývalý kolega z divadla – bonvivant Bruno, Marie – přátelská stará dáma s tajemstvím a lehce senilní a proto roztomilá Ágnes.

Do poklidného podzimu života tří přítelkyň v domově důchodců zčistajasna vpadne hned několik rušivých elementů. Již zmiňovaný bonvivant Bruno, jehož náhlou přítomnost v domově si Josefína mylně vyloží jako osudovou lásku. Natálie, která hledá svou matku a je jí s jistotou jedna z oněch tří dam. A v neposlední řadě také Tarek, mladistvý výrostek, který si v domově veřejně prospěšnými pracemi odpykává svůj trest za krádeže.

Pozdní sběr je (ačkoliv se jedná o stáří) svěží konverzační komedie pro šest herců, která si nebere servítky a vidí svět s nadhledem okořeněným velkou dávkou černého humoru.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tři konce (Trois ruptures, 2012)

Rémi de Vos

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: činohra (tři aktovky)

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Ona mu uvařila jídlo na rozloučenou, jemu zaskočí. On někoho potkal, ona to nevydýchá. Mají spolu dítě a to vyhodí jejich vztah do povětří. Tři konce, tři krátké aktovky pro dva herce. Velké lásky obvykle dopadnou špatně, ale je tolik způsobů, jak je ukončit. Humor je někdy laskavou formou zoufalství.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Odvolání (Mass Appeal, 1981)

Bill C. Davis

USA

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: drama

Obsazení: 2 muži

Komorní drama známého amerického dramatika se zabývá tématem nezávislosti v tradičně fungující instituci. Mladý posluchač katolického semináře Mark Dolson se setkává s populárním farářem, otcem Timem Farley, u něhož si má Mark odbýt povinnou praxi. Mark však brzy začne narážet svými neortodoxními názory na některé církevní otázky. Jeho vztah k homosexualitě i otázkám víry se výrazně rozchází s představami jeho nadřízených. To je nakonec i důvod, proč musí své vytoužené povolání opustit. Dobře napsaná filozofická hra, která se však nezříká komických situací, nabízí skvělé herecké příležitosti.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pornografie

Witold Gombrowicz

Polsko

Překlad: Eva Bergerová

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy

Úprava: Gabriel Gietzky

Podivuhodný pokus o spojení chlapce a dívky. Bizarní detektivní historie z válečné doby.

Mnohovrstevnatý román *Pornografie* je mimo jiné příběhem dvou městských intelektuálů, kteří se v neklidných dnech druhé světové války uchýlí na venkov a tam propadnou zvláštní vášni – touze zrealizovat vztah dvou mladých lidí, o kterých jsou přesvědčeni, že jsou si předurčení, protože „tam, kde končí jeden, druhý začíná“. Tito dva „potencionální milenci“ si ale tohoto kosmického řádu jaksí nevnímají a žijí si své životy odděleně. Mohou být přesto svedeni dohromady? A pokud ano, co nastane poté? Může být mezi těmi dvěma milostný vztah? Anebo existuje jenom v hlavách dvou stále posedlejších „manipulátorů“? Jejich snaha přerůstá do hry se všemi ostatními postavami, se situacemi, s „realitou“. Činy mají tragické následky. Doba je plná úzkosti a překvapivých zvrátů... Dojde ke čtyřem vraždám. Ale kdo je vrahem a kdo je úplně bez viny? Podaří se záměr spojit dvě nevinné děti?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vzduch z kamene (Luft aus Stein, 2012)

Anne Habermehl

Německo

Překlad: Šárka Zvejsková

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní (alespoň 2 muži a 2 ženy)

Tři generace, tři silné životní příběhy. Ruth – narozena v roce 1922, přišla během bombového útoku o svého novorozeného syna. Její dcera Hanna – narozena v roce 1943, se později snažila narušit matčino mlčení a zjistit něco o svém nepoznaném bratrovi a jeho smrti. Paula, dcera Hanny, narozená roku 1980 naráží spolu se svým bratrem na nové problémy plynoucí z bezmezných možností uvolněného světa. Ve snaze najít pevný bod v životě se z jejich sourozeneckého vztahu stane vztah milostný. Poté, co se Paula rozhodne odejít, je pro Antona východiskem jedině jejich společná smrt. Hanna se o vztahu vlastních dětí dozví teprve po Antonově neúspěšném pokusu zabít sebe i svou sestru. Při nehodě dojde u Pauly k poruše řeči, ironií osudu se tak kolektivní mlčení promítá v neschopnosti mluvit o aktuálních problémech také u jedince.

Anne Habermehl poetickými obrazy podtrhuje křehkost lidských vztahů a potřebu hledat vlastní místo v životě. Ve světě, který mlčí, se jizvy minulosti projevují tím silněji, čím více se je snažíme potlačit a člověku je těžko se nadechnout, když je „vzduch jako z kamene“.

Hra *Luft aus Stein* byla napsána pro Schauspielhaus Wien, kde ji v lednu roku 2013 režírovala sama autorka.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HRY LETOŠNÍHO UNCUT V DILIA

Jednu vyber

Neil LaBute

USA

Překlad: David Košťák

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži

Kdybyste se mohli zbavit jedné menšiny, kterou byste vybrali?

Satirická komedie o (ne)lehkém rozhodování tří kravatáků. Kdo vybere cíl další genocidy? A kdo rozhodne, kam se půjde na oběd?

Neil LaBute kriticky komentuje závažná rozhodnutí, jež anonymně přicházejí z polstrovaných křesel.

Hra vznikla v rámci mezinárodního projektu Theatre Uncut 2013 jako odpověď na otázku, zda máme v době krize sklony k pravicovému smýšlení.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Krize kapitalismu

Tim Price

UK

Překlad: David Košťák

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Skutečnost je taková, že když nebudete všechno a všechny vnímat jako zboží, bude zboží z vás.

Alex je ekonom, který si hledí pouze svého. Gemma je oddaná aktivistka. Okolnosti je přivádí do londýnského Occupy, kde se jejich charaktery při střetu se „světem“ toho druhého postupně přetavují.

Jednoaktovka složená z dvou prolínajících se monologů zkoumá vliv peněz na povahu a rozhodování jednotlivce. Tim Price poukazuje na moc, ale i na skličující zodpovědnost, kterou člověk s majetkem v dnešním světě získává.

Hra vznikla v rámci mezinárodního projektu Theatre Uncut 2013 jako odpověď na otázku, zda máme v době krize sklony k pravicovému smýšlení.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tim Price

je současný velšský autor mladé generace. Na jeho hry má velký vliv jeho žurnalistická minulost. Současné problémy komentuje se střizlivým odstupem a bedlivou pozorností ke skutečnosti. Jeho drama *Radikalizace Bradleyho Manninga*, inspirováno osudem amerického vojína obviněného ze špionáže, získalo v roce 2013 ocenění v divadelní kategorii jedné z nejstarších britských literárních cen James Tait Black Prize. Od jeho divadelního debutu z roku 2011 se společně s hrami: *For Once* a *Salt, Root and Roe* jedná již o jeho třetí premiéru. Na českých jevištích se objevuje poprvé se svou jednoaktovkou *Krise kapitalismu* prostřednictvím scénického čtení Divadla LETÍ. Český divák se s Timem Pricem dosud setkal pouze díky jeho seriálové tvorbě (*Tajný deník Call girl*).

Kostely jsou nuceny uzamykat křtitelnice, imigranti v nich perou prádlo

Mark Thomas

UK

Překlad: Magdaléna Zelenková

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 3 ženy, mužský a ženský hlas

Naše noviny jsou tady od toho, aby ukázaly liberální vládě, kam vedla ta jejich liberálnost. Takže, co bychom mohli šoupnout na titulku?

Eddie Reeves, majitel deníku Daily Voice, bude s největší pravděpodobností přijat do Sněmovny Lordů. Musí se sice vzdát svých vedlejších příjmů v podobě vydávání pornografie, ale to přeci za takový kariérní postup stojí. Buckinghamskému paláci stačí, když se bude pořádně opírat do stávající liberální vlády a svůj deník naplní články o tom, že jsou všichni imigranti příživníci, kteří jen požadují dávky a zabírají pracovní pozice, zneužívají zdravotnický systém a dostávají přednostně bydlení, na úkor domorodých obyvatel Spojeného království. Zdá se, že nic nestojí v cestě tomu, aby si Lord Reeves v klidu užíval daňového ráje v Guernsey. Do kanceláře však vtrhnou tři ozbrojené ženy v kuklách...

Hra vznikla v rámci mezinárodního projektu Theatre Uncut 2013 jako odpověď na otázku, zda máme v době krize sklony k pravicovému smýšlení.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mark Clifford Thomas (*1963)

je komik, politický aktivista a reportér pocházející z Londýna. Proslavil se v 80. letech hostováním v komediálním pořadu *The Mary Whitehouse Experience* vysílaného v rámci rádia BBC. V současnosti je známý především svými politickými glosami na televizní stanici Channel 4. Sam sebe

označuje za „liberálního anarchistu“. I jeho dramatický příspěvek *Kostely jsou nuceny uzamykat křtitelnice, imigranti v nich perou prádlo* v mezinárodním projektu *Theatre Uncut* se vyznačuje britkým humorem a polemikou se závažným problémem, jímž objektivita medií bezesporu je.

Rituální vražda Gorge Mastromase (The Ritual Slaughter of Gorge Mastromas, 2013)

Dennis Kelly

UK

Překlad: Lucie Kolouchová

Žánr: drama

Obsazení: 2 ženy, 5 mužů

Nejnovější hra britského dramatika Dennise Kellyho, u nás známého díky hře *Láska a peníze*, je moderní variací na středověké morality, včetně ďábelského pokušení a chóru, který začíná vyprávět o životě jistého Gorgeho. Z proudu vyprávění se postupně vynoří příběh o vzestupu a pádu jednoho na první pohled úspěšného podnikatele, muže z ulice, který se vypracoval. Gorgeho zázračná kariéra začala podvodem, kdy si z číšníka polepšil na úspěšného obchodníka a pak se zamiloval do své podřízené Luisy. Ta jeho dvoření odmítá, Gorge ale z jejího psychiatra vytáhne její tajemství – Luisa byla jako dítě pohlavně zneužívána. A tak se jí Gorge rozhodne získat pomocí lži – vymyslí si, že i on si prošel podobným traumatem. A co víc – postaví si na své fungující historce nejen vztah, ale i kariéru úspěšného spisovatele... Jenže každá lež jednou musí vyjít najevo a cena je vysoká... Hra byla napsána pro londýnské divadlo Royal Court, kde inscenaci režírovala kultovní režisérka Vicky Featherstone.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se momentálně překládá.

Děvče bez nikoho (Une fille sans personne, 2013)

Carine Lacroix

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 žena

Anna sní, stejně jako všechny spoluvězeňkyně, jak uteče, jak unikne všem zvukům okolo ní, ponížení a bolesti. Daří se jí to díky slovům Camille, která ve věznici vede literární dílnu, a která jí navrhla, aby jí posílala, bude-li se jí chtít, všechno, co v cele napíše. Anna začíná znovu nacházet důvěru. Ke Camille. Ale mohou „pouhá“ slova naplnit samotu a zahnat bolest?

Text získal cenu Durance-SACD-Beaumarchais 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Cut (2002)

Emmanuelle Marie

Francie

Překlad: Jana Montorio Doležalová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy

„Je to těžké, už když jsme malé holky a snažíme se zjistit, cože to tam dole vlastně máme. Schované pod záhyby. To musí být holka úplně akrobatka...“

Ve hře *Cut* Emmanuelle Marie s určitou drzostí vypráví, co si ženy myslí o svém pohlaví a o sexualitě obecně. Prostřednictvím rozhovoru tří žen na dámských toaletách kdesi v suterénu baru či hotelu se dramatická tématu věnuje zcela otevřeně a nevyhýbá se ani srovnání mužské a ženské anatomie. Každá ze tří postav má své zkušenosti a na věc pohlíží svými očima. Jejich hlasy se občas míchají, doplňují a společně vytváří sbor, který k divákům promlouvá bez obalu a falešného studu.

„Už dlouho jsem chtěla napsat hru o ženských pohlavních orgánech. Ne z pornografického nebo erotického hlediska, nýbrž z čistě sociologického. V mé hře se tři ženy potkají na toaletách a postupně odkrývají své příběhy a zkušenosti s „tím“: jak umně ovládají svět kolem sebe „tím“, co představuje fyziologicky, citově a pohlavně jejich ženskost. Přesto, že začínou od svých privátních partií, na konci otevrou oči celému světu.“ říká o své hře autorka a herečka Emmanuelle Marie.

Hra byla úspěšně uvedena například v rámci Festivalu extravagance v Théâtre du Rond-Point (2003) a na Festivalu v Avignonu (2003).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Konec Šavuotu (La fine di Shavuoth, 2004)

Stefano Massini

Itálie

Překlad: Marina Feltlová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži

Postavy:

Franz Kafka, 29 let

Roubíček, starý číšník

Itzach Löwy, polský herec, 30 let

Děj se odehrává v divadelní kavárně Savoy v říjnu 1911. Hra zachycuje vznik přátelství mezi mladým Franzem Kafkou a židovským hercem Izákem Levim, kteří jednoho večera zůstanou uvězněni v zamčené kavárně Savoy. Oba mladíci jsou povahově zcela odlišní – Kafka je plachý introvert, Levi naopak velmi otevřený, průbojný, horkokrevný. Přes hovory o umění, divadle, jidiš se dostávají k sobě samým, ke svým touhám i reálnému životu. Hrají hru: *Co nejsem?* Postupně se jeden druhému otevírají, to, co dříve tajili nebo o čem si navzájem lhal, nyní vychází na povrch. Kafka během slovní hry načrtává *Proměnu*. Vyprávějí si svoje sny: Podle legendy se během svátku Šavuot na okamžik otevře nebe a tomu, kdo to uvidí, se splní jakékoli přání. Levimu se často zdá, že je malý chlapec a během Šavuotu s rozechvěním očekává, až se nebe otevře. Ale když už k tomu téměř dojde, nebe se zatáhne mraky a on nic nespattí... Kafkovi se zase zdá, že je s otcem v synagoze, a když je otec vyzván, aby četl z Tóry, místo slov vydává jen skřeky. Všichni se mu smějí, plivou na něho, pohrdají jím. Je to malý král, který přišel o své království.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Stefano Massini (*1975)

je současný dramatik a režisér, který má na kontě řadu ocenění, divadelních her a režii včetně spolupráce s legendou italského divadla 20. století, Lucou Ronconim. Patří mezi úspěšné italské dramatiky mladší generace, jeho hry jsou publikovány a uváděny doma i v zahraničí. „Píšu, protože musím, je to nutkání objevovat šedá místa, vnitřní potřeba

osvobodit se“, říká florentský rodák a absolvent starověké literatury s fascinací pro historické náměty a významné osobnosti minulosti i současnosti. Divadlu se profesionálně začal věnovat na prahu nového milénia, a site zpočátku režii. Vzápětí však nastoupil dráhu úspěšného dramatika. Za hru *Ohlušující pach bílé*, kterou jako řadu vlastních textů i režioval, získal v roce 2005 jednu z nejprestižnějších italských ocenění v oblasti dramatiky – Premio Vittorio Tondelli. Zajistila mu pozornost italské divadelní obce a zájem divadel také o další jeho hry (např. *Proces s Bohem*, *Vzpomínky kata*, *Konec Šavuotu*) publikované v nakladatelství Ubulibri pod názvem *Una quadriologia* (2006).

Massini se zabývá společensko-kritickými tématy jako např. otázkou viny (*Trilogie za mřížemi*), holokaustem (*Proces s Bohem*) nebo politickým terorem, korupcí a násilím v kauze zavražděné ruské novinářky Anny Politkovské (*Nepoučitelná žena*). Podle této hry, vydané v Ubulibri (2007) a inscenované v mnoha evropských městech, byl natočen také úspěšný snímek uvedený na 66. ročníku mezinárodního filmového festivalu v Benátkách. V roce 2009 zdramatizoval román Mary Shelley *Frankenstein*, jehož inscenace oběhla divadla po celé Itálii. V roce 2010 vznikla hra/monolog inspirovaná černou kronikou denního tisku (*Itálie se probírala*) a o rok později téměř geometrická série tří ženských monologů s diametrálně odlišným pohledem na svět (*Věřím v jediného Boha/nenávist* – slovní hříčka v dvojsmyslném názvu). K otázce NESvobody slova a persekuce žurnalistů se Massini vrací ve hře *Hnus* (2012), inspirované vraždou italské novinářky Illarie Alpi v Somálsku, kde byla na stopě ilegálního transportu toxického odpadu. V témže roce dokončuje trilogii o bance *Lehman Brothers*, uvedené mimo Itálii také v zahraničí, a surreální dramatickou povídku *Balkan Burger* o Jugoslávii zmitané čtyřmi náboženstvími.

Motýlí kalhoty (Perhosen housut, 2002)

Jarkko Pajunen

Finsko

Překlad: Alžběta Štollová

Žánr: humoristická hra o světovém míru pro děti od 3 let

Obsazení: 4 muži, 2 ženy (dále: policejní jednotky, sedlák, navaděč, živý dort, losi, hraboši, vrabčáci, krokodýli a další obyvatelé Losinska)

Mladý los Ludvík a losice Lenka mají před svatbou. Ale cosi se stane. Zdrčený policejní strážmistr, soukromý detektiv, losice Lída a další obyvatelé Losinska musejí přemýšlet, jednat a někteří z nich dokonce i létat! Ale dokážou losi létat jako motýli?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jarkko Pajunen (*1970),

finský herec a dramatik. Studoval literaturu na Helsinské univerzitě. V roce 1997 absolvoval obor herectví na helsinské Teatterikorkeakoulu (Vysoká divadelní škola). Od začátku 90. let píše texty pro divadlo, je autorem rozhlasových her a televizních scénářů. V roce 1992 způsobil malý skandál, když spolu s Milkem Lehtem napsal divadelní hru pro mládež *Nuoruuden Perkele*. Text vyhrál studentskou soutěž o původní drama pořádanou na počest výročí finské nezávislosti. Ale jeden z členů poroty, představitel finského ministerstva školství, se vyjádřil proti hře s názorem, že jde o extrémistický a anarchistický text, který se do škol nehodí. Poté se Jarkko Pajunen trochu zklidnil. Pajunen ve svých textech propojuje humor s jennou anarchií a absurditou. K jeho oblíbeným tématům patří vztah člověka s přírodou, přátelství, hledání kořenů a přijímání jinakosti. V mnoha hrách se zrcadlí

absurdní napětí rusko-finské hranice a zvláštní role Finska mezi východem a západem. Řada Pajunenových dramát pro děti a mládež byla uvedena v rámci mezinárodních divadelních festivalů (mj. Helsingin juhlaiviikot/ Stage v Helsinkách, Lainsuojattomat v Pori, Assitej/ Mezinárodní divadelní festival pro děti a mládež v Ammánu). Drama *Důležitý zápas (Tärkeä ottelu, 2006)* a hra pro děti *Motýlí kalhoty (Perhosen housut, 2002)* byly přeloženy do češtiny.

Totální výprodej (Tout doit disparaître, 2011)

Eric Pessan

Francie

Překlad: Lenka Jelenová

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní (nejlépe 3 muži, 3 ženy)

Potyčka na parkovišti nákupního centra, nedočkavost a téměř patologická touha zákazníků po ukořistění toho nejluxusnějšího zboží v první den slev. To vše vyvolá zmatek a paniku a nezadržitelně vede ke katastrofě. Její rekonstrukce pak probíhá v promluvách přímých svědků a účastníků, v suchých komentářích nezúčastněných odborníků, lékařů a vyšetřovatelů. Na základě tohoto mnohočetného hlasu si pak divák postupně skládá dohromady průběh a okolnosti celého supermarketového neštěstí.

Okouzlení konzumem, utrácením a materiálními požitky, jež otupuje mysl, má za následek lhostejnost vůči bolesti druhého, zadlužení a neschopnost smysluplně zpeněžit úspory a reálně hodnotit svou finanční situaci. To vše jsou aktuální témata, jež kriticky akcentuje hra Erica Pessana z roku 2011, která podává obraz úpadku společnosti, jež rezignovala na vyšší ambice, než je hon za nejvýhodnějším zbožím. Zároveň evokuje jistou bezvýchodnost a je velmi přesvědčivou analýzou davového chování lidí v krizové situaci, v níž se projevuje lidská touha po násilí a destrukci.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Eric Pessan (*1970),

současný francouzský spisovatel je autorem mnoha románů a několika divadelních a rozhlasových her. Je také organizátorem literárních setkání, debat a dílen. Působil jako šéfredaktor uměleckého a literárního časopisu *Éponyme* a v současné době pravidelně přispívá do internetového časopisu *Remue*. Ve spolupráci s Nicole Caligaris vydal v roce 2008 kolektivní dílo pod názvem *Il me sera difficile de te voir*, jež je literární korespondencí pojednávající o důsledcích politiky francouzského přistěhovalectví.

TO NEJLEPŠÍ Z BERLÍNSKÉHO STÜCKEMARKTU 2013

Mamka (Mama, 2013)

Wolfram Lotz

Německo

Překlad: Martina Schlegelová

Žánr: jednoaktovka (monolog)

Obsazení: 1 žena (a přihlížející Wolfram Lotz)

Už je mu taky 28 let, on se prostě jen
Vyvíjel trošku pomaleji, ale na tom není nic špatného, jeden je
Takový, a druhý makový, říkám vždycky, a teď...
Lotz vytáhne levou ruku z kapsy u kalhot a cpe si teď hrozny do
oblasti úst oběma rukama.
...Je tady, ve své vlastní hře, kterou

*Sám napsal, a já tedy modernímu divadlu
Moc nerozumím, nebo jak to je
Ale myslím, že to dělá docela hezky, on se prostě
Vyvíjel trošku pomaleji, ale no, uvnitř je...*

V nesmírně vtipné, svižné a sebeironické aktovce *Mamka* promlouvá o autoru Wolfram Lotzovi sama jeho maminka. Na jevišti stojí mamka Lotzová a vykládá o Wolfiho dětství s mravenci a legem, o jeho neúspěších ve škole, křehké tělesné konstituci a také typicky maminkovský o jeho divadelních úspěších. Po celou dobu je s ní na jevišti přítomen i Wolfram, nemluví, jen se cpe hrozovým vínem.

Autor ve své hříčce nevykresluje pouze svůj vztah s matkou, ale věnuje se i generačnímu konfliktu a potřebě dětí / mladých mít svůj vlastní prostor.

Hra vznikla pro berlínský Stückemarkt 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Wolfram Lotz (*1981)

vystudoval literární vědu a umění na univerzitě v Kostnici, od roku 2007 studoval na Německém literárním institutu v Lipsku. Je spoluzakladatelem a vydavatelem literárního časopisu *Minima* a od roku 2010 redaktorem literárního časopisu *EDIT*. Lotz dosud napsal několik filmových scénářů, esejů, povídek a básní. Pravidelně přispívá do internetových blogů a je autorem rozhlasové hry *In Ewigkeit Ameisen*. V roce 2005 získal literární cenu města Steyr a v roce 2009 tvůrčí stipendium Rottweil. Se svou divadelní hrou *Der grosse Marsch* byl pozván na berlínský festival Theatertreffen 2010, aby se zde v rámci scénických čtení Stückemarkt zúčastnil soutěže nové německé dramatiky. Získal za ni hned dvě ceny – cenu spojenou s uvedením hry v národním divadle

ve Výmaru v roce 2011, zakázku výmarského divadla na napsání nové hry a také cenu publika. V roce 2011 získal za hru *Der grosse Marsch* Kleistförderpreis pro mladé dramatiky.

Cesta válečníka (Der Weg des Kriegers, 2013)

Rebeka Kricheldorf

Německo

Přeložila: Karolína Macáková

Žánr: jednoaktovka

Obsazení: 3 muži, 1 žena

*Najednou mi došlo že nejsem směšnej
Jak tam tak stojím v týhle sukni z listí
Do půl těla a zadělanej od slepičí krve
Před nějakejma hlučnejma chlapama a řvu zrovna tak
Spíš že jsem byl směšnej předtím
S předkrájeným ananasem
V supermarketu
Například*

Rebeka Kricheldorf ve své grotesce *Cesta válečníka* ukazuje tři typické muže západní civilizace. Trojice mužů trpící krizí své maskulinity hledá návod na to, jak být mužem v semináři „Probuď v sobě spícího bojovníka“. Žalostně komické postavy v sobě hledají muže s velkým M a je jen otázka času, kdy padne otázka: „*Kdo má delší oštěp?*“

Hra vznikla pro berlínský Stückemarkt 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rebeka Kricheldorf (*1974, Freiburg),

německá dramatička a překladatelka. Vystudovala romanistiku na Humboldt-Universität v Berlíně a scénické psaní na berlínské Hochschule der Künste. V roce 2002 získala její hra *Prinzessin Nicoletta*, pohádka pro dospělé, na Heidelberger Stückemarkt cenu nakladatele a cenu publika. Hra byla poté scénicky čtena na Stückemarkt při Berliner Theatertreffen. V roce 2003 se dočkala německé premiéry v Stadttheater Gießen a švýcarské premiéry v curyšském Theater am Neumarkt. V červnu 2003 získala za hru *Kriegerfleisch* Kleist-Förderpreis pro mladé dramatiky. Od ledna do června 2004 působila jako hausautorka v Nationaltheater Mannheim. V roce 2009 měla její hra *Das Ding aus dem Meer* úspěšnou premiéru v Staatstheater Kassel. V letech 2009–2011 pracovala jako dramaturgyně v Theaterhaus Jena, kde byla také uvedena její hra *Villa Dolorosa: Drei missratene Geburtstage* a trilogie *Gotham City*. Stadttheater Bern uvedl v únoru 2011 její hru na motivy písní Nicka *Murder Ballads*. Její poslední hrou je *Testosteron – eine schwarze Parabel*, která měla premiéru 23. 11. 2012 v Staatstheater Kassel.

Bez světla. (Prolog?) (Prolog?, 2013)

Elfriede Jelinek

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: monolog

Obsazení: variabilní

Na rybách to není vidět, ale nic není, jak to příroda zamýšlela. Každý žok rýže se má překontrolovat, než se v Číně naloží, každé zvíře, každá houba, má to vůbec příroda zapotřebí být takhle pod kontrolou? Co nového to přinese, co jsme ještě nevěděli? Lidi se vystěhovali, zdraví se totiž nechťejí zdržovat tam, kde mají zvířata šílené nádory. Celý ten povyk utichl, slyšíte, pokud slyšíte tohle, je už dávno po všem tom zmatku, propásl jste ho, kvůli vám už nikdo povyk neztrpí, leda přímo ve vašich uších, necháte-li ho proniknout tak daleko. Je po všem.

V textu *Bez světla* (Prolog?) se Elfriede Jelinek zabývá otázkou, kolik katastrof a utrpení lidstvo snese. Zvláště katastrof, které si způsobilo samo. Zaměřuje se na subjektivní deiktická gesta: Co vlastně říkám, když něco říkám? Co mám na mysli, když něco pojmenovávám? Kdo jsem, že mohu něco pojmenovávat? Je nám řeč při uchopování světa nápomocná nebo naopak?

Hra byla představena na berlínském Stückemarktu 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILLA.

Elfriede Jelinek (1946),

současná rakouská spisovatelka a dramatička. Patří k předním osobnostem německy psané literatury. Získala řadu prestižních literárních ocenění: Cena Georga Büchnera (1998), Cena Franze Kafky (2004), Nobelova cena za literaturu (2004). Literární dílo Jelinek je v tisku často skandalizováno, a to většinou na základě radikality, s níž přistupuje ke svým hlavním tématům, k nimž patří zejména nerovnoprávné postavení ženy v současné společnosti, kritika současné mediální kultury a její mocenské manipulace s individualitou člověka a také kritický postoj k politické situaci vlastní země.

Jelinek patří v Rakousku ke generaci levicově orientovaných umělců a intelektuálů, kteří se negativně stavějí k poměrům ve své zemi, zejména k její neschopnosti vyrovnat se s vlastní nacistickou minulostí. Nejvlastnějším kritickým nástrojem Elfriede Jelinek je jazyk. Její jazyk je jen zdánlivě napojen na hovorovou mluvu, ve skutečnosti je to jazyk přísně stylizovaný, promyšlený a abstrahovaný. Z dramata uveďme: *Co se stalo poté, když Nora opustila svého manžela aneb Opory společnosti* (prem. 1979), *Klára S.* (prem.1981), *Burgtheater* (prem. 1982), *Nemoc aneb Moderní ženy* (prem. 1984), *Totenauberg* (1992), *Berla, hůl a tyčka* (prem. 1995), *Motorest aneb Dělalji to všichni* (prem. 1994), *Sportštyk* (prem. 1998), *on není jako on* (1998), *Sbohem* (prem. 2000), *Nevadít* (prem. 2001), *Bambiland* (2003), *Dílo* (prem. 2004), *Rechnitz – Anděl zkázy* (2009), *Winterreise* (2010), *Kein Licht* (2011).

Best New Europlay

Peca Štefan

Rumunsko

Překlad: Magdaléna Zelenková

Žánr: jednoaktovka

Obsazení: 2 muži, 1 žena

ANDI: *V sázce je celý náš rozpočet na příští rok. Brusel, Sofie, Berlín, Ankara... všechno se ruší. Už vidím tu tiskovou zprávu: „S lítostí vám oznamujeme-“*

ELENA: *Možná, že by Rumunský kulturní institut mohl...*

ANDI: *Myslíš Sovětský kulturní institut? „Nepodporujeme queer umění“ tak se vyjádřil jejich ředitel. „Skončili jsme s experimenty.“ To co děláme, je podle nich teploušský. Zapomeň na státní podporu, Eleno. Zkrátka na to zapomeň. Jsme až po uši ve sračkách.*

Sžíravá satira na evropský systém podpory kultury. Katastrofální divadelní zkouška a komická video konference po skypu odhalí totální krizi jednoho mezinárodního evropského projektu. A z toho, co vypadalo jako nezištná pomoc, se vyklubou kulturní zneužití Východu Západem. Babelský zmatek, strach o vlastní existenci, do očí bijící sebe-propagace. Rumunský dramatik Peca Štefan se pouští do zuřivě a břitké kritiky tolik vychvalované mezinárodní evropské kulturní výměny.

Hra vznikla pro berlínský Stückemarkt 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Peca Štefan (1982),

rumunský dramatik studoval v letech 2003 až 2004 na Univerzitě v New Yorku. V roce 2005 byl vybrán do rezidenčního programu Royal Court Theatre pro zahraniční autory. V roce 2007 a 2008 byl rezidentním autorem Long Wharf Theatre v New Havenu. Jeho hry byly přeloženy do mnoha jazyků a inscenovány v řadě zemí. Je zakládajícím členem BLA Theatre Group a držitelem prestižních ocenění, např. Innovation Prize Stückemarktu v Heidelbergu a Irish Embassy Award pro nejlepší inscenovaný text v Rumunsku. Z jeho her uveďme: *New York (Fuckin'City)*, *Bucharest Calling*, *Romania21*, *Pravda o životě a smrti Kurta Cobaina*.

Zmizelé Československo (Zaginiona Czechosłowacja, 2009)

Małgorzata Sikorska-Miszczuk

Překlad: Roman Sikora

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 6 žen, sbor budoucích disentek a nemá role Krtečka

Československo – slovo, které zní záhadně, přímo exoticky. Co se pod tím názvem skrývá? Byla to země? Město? Impérium? Nevíme. Zmizelé Československo, po mnoho let přitahující pozornost vědeckého světa, je hádankou, již lidstvo snad jednou vyřeší, anebo taky ne. To, co se dochovalo do našich časů, jsou pouze fragmenty, útržky, které nám, zbaveny kontextu, říkají pramálo. Co způsobilo zánik civilizace, o které víme tak nemnoho? Jak zmizelo Československo? Smetla ho snad s povrchu země potopa? Pád meteoritu? Nějaké jiné kataklyzma?

Byla nebyla, tedy spíš byla, než nebyla, jedna země a v té zemi žili takoví obyčejní hrdinové. Křemílek a Vochoomůrka, Krteček s paní Krtečkovou a Hrdinka, co krásně zpívala. Jednou přišla do této bájně země krutá zima, až Křemílek a Vochoomůrka, kteří se už léta věrně milovali ve své chaloupce ukryté v mechu a kapradí, museli zavolat Hrdinku, aby jim pomohla zimu vyhnat. Hrdinka zazpívala krásnou modlitbu za jaro. Zima byla překonána. V Československu, které možná nikdy neexistovalo, začalo jaro. Krásné jaro – psal o něm italský spisovatel Umberto Eco.

Hra Zmizelé Československo Małgorzaty Sikorské-Miszczuk volně vychází z knižního bestselleru Gottland Mariusze Szczygiela. Příběh Marty Kubišové a její osud po okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy jsou pro polskou dramatičku pouze inspirací k uvažování nad smyslem neokázalého hrdinství v dobách dávných i v naší současnosti. Hra, jak už to u této autorky je zvykem, pracuje s fantaskními prvky, parodií, ironií i nejčernějším humorem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Małgorzata Sikorska-Miszczuk (*1964),

polská dramatička a scénáristka. Vystudovala žurnalistiku, politologii a gender studies na Varšavské univerzitě a scénáristiku na Vysoké filmové, televizní a divadelní škole v Lodži. Vedle divadelních her píše i hry rozhlasové a filmové scénáře. Debutovala roku 2004 hrou *Psychoterapie pro psy a ženy* (Psychoterapia psów i kobiet), v roce 2006 následovala hra o teroristce RAF Ulrike Meinhof *Smrt Člověka-Veverky* (Śmierć Człowieka-Wiewiórki) a černá groteska ze života politika *Szajba*, roku 2008 *Kateřina Medicejská* (Katarzyna Medycejska), *Starosta* (Burmistrz) či *Kufr Pantoftička* (Walizka Pantofelnika). V roce 2009 napsala hry *Polský člověk v čokoládě* (Człowiek z Polski w czekoladzie), *Zmizelé Československo* (Zaginiona Czechosłowacja), *Železná opona* (Żelazna kurtyna), *Konec světa* (Koniec świata) nebo *Madonna*. Pro děti napsala divadelní hru *Neobvyklá cesta pana Věšáka* (Niezwykła podróż Pana Wieszaka). Česky zatím vyšly hry *Zmizelé Československo* a *Smrt Člověka-Veverky*. Hru *Zmizelé Československo* uvedlo v české premiéře

Divadlo v Dlouhé v režii Karla Krále.

Při příležitosti uvedení hry *Zmizelé Československo* vyšly s autorkou rozhovory ve Světě a divadle (SaD 2011/2) či v Salonu.

Japonský ministr zahraničí (1992)

Murray Schisgal

USA

Překlad: Karina I. Havlů

Žánr: komedie

Obsazení: 7 mužů, 4 ženy

Ve hře *Japonský ministr zahraničí*, která byla poprvé uvedena v roce 1992 v americkém Clevelandu, se americký dramatik Murray Schisgal nechal inspirovat slavnou satirickou komedií Nikolaje Vasiljeviče Gogola *Revizor*. Její děj však posunul o 150 let z carského Ruska do moderní Ameriky. Hlavní postavu ruského vysokého státního úředníka nahradil postavou japonského ministra zahraničí. A tak do malého městečka nedaleko New Yorku přijíždí mladý neúspěšný herec se svou přítelkyní a shodou náhod a okolností se vydává za mocného a vlivného japonského ministra zahraničí. Místní elita v čele se starostou se k němu chovají s nebyvalou úctou a vážností. Samozřejmě v naději, že by jim tato návštěva mohla pomoci se rychle obohatit. Mladý herec jim naslibuje hory, doly, nechá se hostit a požádá dokonce starostovu dceru o ruku. A tak se vžije do své nové role, že začíná ztrácet soudnost. Když zjistí, že jeho přítelkyně z obavy z prozrazení zavčas zmizí, náhle procitne a sám také při nejbližší příležitosti využije první možnosti a rychle opustí horkou půdu pod nohama. Samotná hra je plná vtipných dialogů a příznačně popisuje omezenost, hloupost a naitivitu „elity“ malého provinčního městečka, která se v podstatě vůbec neliší od chování zkorumpovaných úředníků v ruském zapadákově před 150 lety.

Originál v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Text se momentálně překládá.

Nabízíme

Zahraňiční hry nepřeložené

Schubertfragment (2011)

Thomas Arzt

Rakousko

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy (lze i variabilní)

Franz Schubert (1797–1828) byl rakouský hudební skladatel období raného romantismu, jehož největší význam spočívá v písňové a komorní hudbě. Měl mimořádnou schopnost vystižení lyrických a romantických nálad, a možná právě proto o něm Ferenc Liszt hovořil jako o „nejpoetičtějším ze všech hudebníků“.

Thomas Arzt se nechal inspirovat Schubertovým písňovým cyklem *Krásná mlynářka – Die schöne Müllerin* (1824), do jehož rámce zasadil nejzásadnější momenty života Franze Schuberta a vídeňské měšťanské společnosti první poloviny 19. století. V *Schubertfragment* se setkáváme se skutečnou krásnou mlynářkou, která Schuberta okouzlí, ale která si s umělcem nechce nic začít, protože život umělce není skutečný. Krásná mlynářka si pro Schuberta zdevastovaného syfilis přijde až jako ztělesnění smrti na konci hry. Dle svého přání je umělec pohřben nedaleko hrobu svého celoživotního vzoru Ludwiga van Beethovena, se kterým poté vede přátelské hovory.

Schubert si i přes svou pracovitost není schopen zajistit odpovídající postavení a finanční zajištění. Skutečné zaměstnání má pouze jednou u hraběte Johanna Esterházyho jako učitel hudby na jeho panství, kde se nešťastně zamiluje do své žákyně komtesy Caroliny. Většinu svého života žije Schubert z podpory svých příbuzných a přátel – roku 1816 mu bývalý spolužák Franz von Schober nabídne ubytování v domě své rodiny, a od té doby až do konce života je Schubert po většinu času hostem u různých přátel. Roku 1821 Schubert započíná tradici slavných „Schubertiád“, hudebních večírků pro okruh svých přátel, měšťanů, šlechticů a kritiků, na nichž se premiérově hrají a zpívají skladatelova díla. Pro Arzta má tato tradice zásadní význam: Vytváří se totiž nová image střední třídy – buržoazie se emancipuje, vzdělává, získává kritické myšlení a podporuje umění, kromě toho má tato Hausmusik i politický rozměr – v buržoazních salonech lze obejít Metternichovu cenzuru a policejní kontrolu. Ze „Schubertiád“ se později stal buržoazní rituál a žádný měšťanský salonek si nemohl dovolit nemít ve svém centru klavír – hudební večírky se staly stěžejním komunikačním prostředkem střední třídy. A proto je otázka jedné z postav *Schubertfragment* „*Kde bude stát klavír?*“ zcela zásadní...

Pětidílný divadelní seriál *Schubert – Eine Winterwanderung* byl vytvořen na objednávku Schauspielhaus Wien, kde měl premiéru v lednu 2012. Text *Schubertfragment* je zkrácenou verzí vídeňského cyklu.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NĚMECKÁ DRAMATIČKA ANNE HABERMEHL V DILIA

Letztes Territorium (2008)

Anne Habermehl

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Šestnáctiletý Moritz je se svou matkou na dovolené na ostrově Fuerteventura. Hned první den jejich pobytu vlny vyvrhnou na břeh Mehdiho, černého mladíka, který na loďce utekl z Afriky, aby si v Evropě našel práci. Španělské orgány chlapce nekompromisně umístí do utečeneckého tábora. Moritz ho v táboře vyhledá a dá mu svoji stuttgartskou adresu, netušíc, že se Mehdi zanedlouho před jejich dveřmi skutečně objeví. Mehdi nemá povolení k pobytu, a tak se ho Moritz rozhodne schovat. Moritzova matka Natálie je i přes svůj liberální postoj k věcem ze situace zděšená. Ani jeho otec Gerard, který před krátkou dobou opustil rodinu a nyní pracuje ve velkých frankfurtských novinách, situaci nedokáže unést. Bezradní rodiče pozorují, jak jejich syn Moritz kvůli Mehdimu pomalu ale jistě překračuje zákon, až jsou nuceni použít jistých opatření a nechat situaci nedobrovolně vyvrcholit.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Daddy (2008)

Anne Habermehl

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Z čista jasna se u Jenny objeví její otec Pit, kterého spolu s bratrem Markem před dvěma lety opustila. Pit se o ně vůbec nestaral, práce u něj byla vždy na prvním místě. Nyní je sám, starý a chce dohnat ztracený čas. Bohužel už je příliš pozdě. Jenny už má svůj vlastní život (někdy spíš horší než lepší). A Mark si našel nového „daddy“. Když se živil jako prostitut, seznámil se se zámožným architektem Julianem, který se do něj bezhlavě zamiloval a chce s ním začít nový život. Silvie, Julianova žena, se najednou ocitne v troskách své dosavadní měšťácké existence. Zatímco v televizi běží zprávy o nasazení německých vojáků do Afganistánu, pokouší se, stejně jako ostatní postavy, znovu spojit zprerhané kousky vlastního života. Ale to, co bylo, je nyní rozbité a možná se to už nikdy nezahojí...

„Daddy je tak silná politická hra právě proto, že se odehrává v soukromí. Postavy jsou v ní poškozovány vztahy a poměry, v nichž žijí.“ (Süddeutsche Zeitung)

Hra měla úspěšnou premiéru v červnu 2009 v Bayrisches Staatsschauspiel München.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Küss mich hinter Karstadt (2008)

Anne Habermehl

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

„Jenom žárliš, protože se svým tělem nemůžeš kšeftovat tak jako já.“

Před supermarketem prodávají Alex a Max slova, věty a promluvy, které mají zlepšit svět. Nebo se o to aspoň pokoušejí. Poptávka po tomto artiklu je ale malá, peníze nemají, a tak jídlo stejně musí krást a žít v kartonové krabici – to je zprvu romantické, ale dlouhodobě nepohodlné. Ve chvíli, kdy se oba zamilují do pokladní Liy, se jejich přátelství začne rozpadat a životní cesty rozcházet. Zatímco se Max zoufale snaží všemi způsoby vydělat peníze a nakonec k prodeji nabídne i svoje tělo, vrací se Alex zpátky do měšťáckého života. Alex se stane vedoucím supermarketu, ve kterém dřív kradl jídlo. V chladném vzduchu klimatizace, mezi hotovými jídly a křiklavými reklamami si postavy uvědomí, že i úspěch má svou cenu, stejně jako neúspěch. Co na konci ale bolí víc, není zdaleka tak jisté.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Narbengelände (2010)

Anne Habermehl

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Únor roku 1989. Marie a Mark chtějí v noci prchnout přes hranice na Západ – pokus se ale nezdaří, protože se spolu milenci krátce předtím pohádají. Marie si všimne, že její vize budoucnosti se výrazně liší od té Markovy. Bez rozmyslu uteče do lesa, aby přemýšlela, a zůstane tam nakonec několik dní. Mark provede naplánovaný útek sám a je zastřelen.

O osm let později, ihned po pádu Berlínské zdi, odešla Marie beze slova z domova a už se nikdy nevrátila. Bezcílně se potulovala, střídala různá zaměstnání a dnes žije na opuštěném nádraží. Její rodiče nikdy neopustili svou zem, v níž se odehrály velké otřesy. Pro otce je nový svět zcela cizí. Raději se přebírá ve své sbírce kamenů. Důl, ve kterém pracoval, byl zaplaven. Jeho žena Ingrid je sice plná energie a touží po velkých činech, ale nějak neví, kde začít. Šmejdí na skládkách, brouzdá po

internetu, do noci vysedává v různých „chat roomech“, až se nakonec vydá za svojí dcerou...

Narbengelände je příběh o lidech, kteří něco ztratili a nyní nevědí, jak prázdné místo zaplnit. Je to příběh o minulosti, která zůstává uvnitř nás a ovlivňuje naše konání a myšlení.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Wie Mücken im Licht (2013)

Anne Habermehl

Německo

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž

Anne Habermehl ve svém triptychu zachycuje historický oblouk od roku 1918 až do současnosti: 1. část: Vídeň. Krátce po Říjnové revoluci. Mladý komunista píše kusem uhlí po stěnách své cely. 2. část: Bratislava. Krátce před Sametovou revolucí. Muž píše své ženě, která uprchla na západ. Formou zpráv o počasí popisuje, co se děje v jeho hroučící se komunistické zemi. 3. část: Vídeň. Dnes. Žádná revoluce. Přetížený sociální pracovník se pokouší mladého násilníka přimět k přiznání.

„Co dokáže přimět lidi, aby se bránili? Útlak represivního státu? Ale co když takhle konkrétní nepřítel neexistuje? Kolik váží slovo, když se některé věci nesmějí říkat? A kolik, když může být řečeno všechno? (...) Tyto otázky bych svou hrou ráda divákům položila.“ (Anne Habermehl, citováno z rozhovoru pro Schauspielhaus Wien)

Hra byla napsána pro Schauspielhaus Wien, kde měla v autorčině režii úspěšnou premiéru 9. 10. 2013. V divadelní sezoně 2013/2014 Anne Habermehl působí v Schauspielhaus Wien jako hausautorka.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Key for Two (1982)

John Chapman, Dave Freeman

UK

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Mladá atraktivní Harriet se po rozvodu rozhodne užívat si svůj život naplno. Systém, kdy za ní do elegantního bytu v Brightonu dochází každý den jiný milec, se zdá být dokonalý. Jenomže každý, i sebelepší systém se jednou zadrhne. Jistého dne se proto v jejím bytě odehraje katastrofa, již se zúčastní Harrietini milenci, jejich manželky a dokonce i nejlepší kamarádka a bývalý manžel Harriety.

Komedie plná záměn, komických situací a gagů se úspěšně hraje po celé Evropě.

Originál je k dispozici v DILIA.

The Day God Went on Facebook (2013)

Roy Kift

UK

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

V nejnovější hře britského dramatika Roye Kifta, jež se odehrává v blízké budoucnosti, se dějí zvláštní věci. Gaybo, zámožný muž kolem padesátky, zemře a přitom dál komunikuje se svými přáteli prostřednictvím svého profilu na sociální síti. Podivně se začíná chovat i do té doby nenápadný třicátník Jay, jenž je prostřednictvím nové technologie vybrán na nového mesiáše reálného světa.

Dobře napsaná komedie balancující na ostří sžíravé anglické ironie se zabývá základními otázkami o smyslu lidské existence v dnešním světě. Žijeme ještě reálné životy, nebo jsme se již plně oddali virtuálnímu světu, kde je možné cokoliv?

Originál v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

The Scene (2006)

Theresa Rebeck

USA

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Situační komedie z prostředí protřelých vysoce postavených byznysmenů, kteří se nezastaví ani před svým soukromím. Děj se odehrává kolem manželského páru Charlieho a Stelly. Charlie, kdysi výkonný ředitel jedné firmy, přišel o svou práci, k níž se chce opět vrátit i za cenu toho, že využije svou úspěšnou manželku a přátele.

Originál je k dispozici v DILIA.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

15. 8. 2013
Divadlo F.X. Šaldy Liberec
Antonín Dvořák:
RUSALKA
opera

28. 9. 2013
DJKT Plzeň
Burton Lane:
DIVOTVORNÝ HRNEC
Muzikál

14. 9. 2013
Slovácké divadlo Uherské Hradiště
Jiří Suchý – Jiří Šlitr:
**DOBŘE PLACENÁ
PROCHÁZKA**
jazzová opera

19. 9. 2013
Divadlo Kolovrat
Aleš Březina:
TOUFAR
komorní opera

www.dilia.eu

Webové stránky DILIA
nově v angličtině!

Nabízíme

Hudebně – dramatická díla

Ve věku devadesáti let zemřel skladatel, klavírní virtuóz a spisovatel Ilja Hurník

Hurník je autorem rozsáhlého operního, symfonického, komorního a vokálního díla. Byl uznávaným pedagogem, který svou tvorbu zaměřoval i na děti. Velký ohlas měl jeho osmideskový cyklus *Umění poslouchat hudbu*. Vedle toho napsal řadu rozhlasových her, libret, filmových scénářů i krátkých próz. V roce 2007 obdržel medaili Za zásluhy.

Hurník se narodil 25. listopadu 1922 ve slezské Porubě, nyní části Ostravy. Již v jedenácti letech mu vyšly první klavírní skladby. Po přestěhování do Prahy se stal žákem skladatele Vítězslava Nováka, klavíristy Viléma Kurze a později na AMU i jeho dcery Ilony Štěpánové-Kurzové. Byl sólistou Janáčkovy filharmonie v Ostravě (1958 až 1978) a profesorem skladby. Vrcholem Hurníkovy kompoziční tvorby jsou opery na vlastní libreto (*Dáma a lupiči*, *Mudrci a bloudí* nebo *Oldřich a Boženka*), *Symfonie in C*, oratorium *Noé* a kantáty *Ezop a Maryka*.

Ke konci života se Hurník zaměřil na povídkovou tvorbu a věnoval se jí až do své smrti.

Slovácké divadlo uvedlo premiéru inscenace *Dobře placená procházka*

V Uherském Hradišti připravili premiéru jazzové opery *Dobře placená procházka* Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra. Režisérem novinky byl Radek Balaš, který už v Uherském Hradišti dříve nastudoval úspěšně muzikály *Donaha!* a *Cikáni jdou do nebe*, a dramaturgem byl Igor Stránský. Premiéra se uskutečnila 14. září. *Dobře placená procházka* se poprvé objevila na jevišti divadla Semafor v červnu 1965 a dočkala se 64 představení. O rok později ji natočila Československá televize. Příběh pojednává o manželech v rozvodu, kterým situaci zkomplikuje po tetičce zděděný milion, který bude připsán jejich zatím nepočatému dítěti. Manželé se v naději na velké bohatství začnou usmiřovat a do toho náhle vstoupí do dveří živá teta z Liverpoolu.

Salzburg festival 2013 – opera *Birtwistle*

Rakouská premiéra sira Gawain Harrisona *Birtwistle* byla vrcholem festivalu v Salcburku. Letošní program byl zahájen touto operou jako poctou k jeho 80. narozeninám v příštím roce. Ingo Metzmacher provedl operu o 2 dějstvích dne 29. července a ve dnech 2., 8. a 15. srpna v Felsenreitschule. Rozhlasová stanice O1 vysílala živě rakouskou premiéru pro posluchače dne 26. července.

EntArteOpera: Franz Schreker – *Der Schatzgräber*

Světová premiéra redukované verze opery Franze Schrekerera *Der Schatzgräber* (aranžmá Werner Steinmetz) se konala dne 12. září v Linci. Schrekerovy opery byly nejvíce prováděná díla ve Weimaru. *Der Schatzgräber* měl nebývalý úspěch, 385 představení v 50 různých

produkcích, které jsou zaznamenány mezi roky 1920 až 1932. Nacisté odsoudili operu jako hudbu zvrhlíka a po druhé světové válce upadla v zapomnění. První scénické provedení po druhé světové válce v Rakousku se konalo díky EntAreOpera, Martin Sieghart dirigoval Izraelský komorní orchestr.

Zlínské divadlo – Divotvorný hrnec

Zlíňští divadelníci natočili 17. října ve Zlatém Jablku muzikálový flash mob. Do obchodního a zábavního centra dorazili v přestrojení za zákazníky, člena ochranky nebo například za prodavačku jedné z prodejen a znenadání předvedli jedno z hudebně – tanečních čísel nového muzikálu *Divotvorný hrnec*. Návštěvníkům byl zazpíván slavný duet *Tam za tou duhou* a předvedena choreograficky náročná ukáзка z *Rainbow dance*. Natáčení flash mobu bylo tečkou za téměř dvoutýdenní interaktivní výstavou Městského divadla Zlín ve Zlatém Jablku s názvem *Víte, kde začíná sen?*, prostřednictvím které divadelníci ukázali kolemjdoucím zákulisí, kostýmy, historické přístroje na „výrobu“ hromu a větru a řadu dalších věcí, které při běžné návštěvě nejsou k vidění. Smyslem podobných videí je ukázat lidem, jak dokáže umění (hudba, divadlo či tanec) proměnit vesední realitu v nevšední zážitek.

Výročí autorů hudebně dramatických děl

Dne 3. října uplyne 180 let od narození a 1. května 140 let od úmrtí skladatele, flétnisty a pedagoga **Viléma Blodka**.

DILIA od něj nabízí velmi známou komickou operu *V studni*.

Děj: Obrázek z vesnického života s jeho tradičními zvyklostmi v ovzduší svatojánských „kouzel“ s žertovným milostným příběhem o vítězství mladé lásky Lidunky a Vojtěcha nad nezdařeným chytráctvím starého nápadníka Janka.

Dne 26. března uplyne 140 let od narození světově známého autora operet a baletů **Oskara Nedbala**.

DILIA má ve svém katalogu jeho balety *Pohádka o Honzovi*, *Princezna Hyacinta* nebo *Z pohádky do pohádky*. Úzce spolupracujeme s našimi zahraničními partnery, od kterých můžeme zprostředkovat i jeho operety. Stálíci mezi operetami je *Polská krev*, ale pro zájemce můžeme dodat i jeho další operety, například *Cudná Barbora*, *Krásná Saska* nebo *Vinobraní*.

Další dva skladatelé, které bychom chtěli připomenout, mají stejné výročí. V roce 2014 uplyne 90 let od narození jak **Jiřího Bažanta**, tak i **Vlastimila Hály**.

Od Jiřího Bažanta má DILIA v katalogu muzikály, na kterých je spoluautorem. Jednak je to *Dáma na kolejích*, která byla zfilmována s Jiřinou Bohdalovou v hlavní roli, dále *Šeherezáda* na motivy pohádkové knihy *Tisíc a jedna noc*. Poslední muzikál *Študáci a kantoři* je na motivy stejnojmenné knihy od Jaroslava Žáka.

Od Vlastimila Hály může DILIA nabídnout muzikály nebo divadelní komedie, jejichž je výhradním autorem, jako například *Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk* podle známé divadelní hry od Eugèna Labiche, nebo muzikál *Vzpoua andělů* podle románové předlohy Anatola France.

Dále nabízíme notový materiál k muzikálům, kde Vlastimil Hála figuruje jako spoluautor. Jedním z nich je muzikál *Limonádový Joe*, který není ani nutné dál představovat. Další muzikál je *Dáma na kolejích*, na kterém spolupracoval se spolujubilantem Jiřím Bažantem.

Poslední muzikál, který bychom rádi představili, se jmenuje *Poslední nůž*. Jedná se o téměř kriminální muzikál o starém šlechtici, jenž si pořizuje svéráznou sbírku nožů vraždami svých četných nelegitimních synů, kteří s ním přišli zúčtovat. Před posledním synem však musí hrabě kapitulovat, neboť ten jej nepříšel zabít, ale žádá o ruku jeho dcery, přičemž se ukáže, že skutečným otcem dcery není hrabě, ale jeho sluha.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Vydané knihy

ČEŠTÍ AUTOŘI

Jakub Deml, František Bílek:
Číslo jednací: láska I.,
Dauphin

Jakub Deml, František Bílek:
Číslo jednací: láska II.,
Dauphin

Stella Zázvorková:
Velká kuchařka Stelly
Zázvorkové,
Nakladatelství Malý princ

Václav Havel:
Moc bezmocných,
R.C.Edizioni, Itálie

Ladislav Fuks:
Příběhy kriminálního rady,
Albatros media

Josef Menzel, il. Jiří Trnka:
Míša kulička v cirkuse,
Heibonsha Limited, Japonsko

Ivan Hubač, Jiří Hubač,
Jindřich Fairaizl:
Sanitka I,
XYZ

Jakub Deml:
Carrisime, kde se touláte?,
Dauphin

Jakub Deml:
I tento list považujte
za neúplný,
Dauphin

**Božena Šimková, Alena
Janoušková, Ljuba Štíplová:**
Barevný rok,
Euromedia Group

Jan Vladislav:
O Bílé Karolíně a Černé
Karolíně,
Albatros media

Eva Vančurová, **il. Miloš Noll:**
Bystrozraký Filip,
Albatros media

Mária Rázusová-Martáková,
il. Jaroslav Vodrážka:
Zvieratká deťom,
SPN-Mladé letá, Slovensko

Josef Štefan Kubín:
Kniha pohádek,
Euromedia Group

PŘEKLADY

F.S. Fitzgerald, Zdeněk Beran,
Lubomír Dorůžka:
Čtyři rány pěstí,
Argo

G. Boccacio, **Radovan Krátký:**
Dekameron,
Rebo

Jules Verne, **Josef Pospíšil:**
Cesta kolem světa
za osmdesát dní,
Václav Vávra – Interkros

R. L. Stevenson, **Aloys Skoumal:**
Ostrov pokladů,
Euromedia Group

Raymond Chander,
Josef Schwarz:
Loučení s Lennoxem,
Mladá fronta

F. G. Bengtsson,
**Nina Neklanová, Božena
Köllnová-Ehrmannová:**
Zrzavý Orm,
Vyšehrad

Robert Merle, **Věra Dvořáková:**
Malevil,
Argo

Nabízíme

LITERATURA

Bad Boy: My Life On and Off the Canvas

Eric Fischl a Michael Stone

Šokující biografie předního amerického malíře Erica Fischla, která provede čtenáře neoficiálním zákulisím uměleckého světa New Yorku 80. let ovládaného kokainem, je zároveň bolestnou zповědí umělce vyprávnou osobitým a živým jazykem.

V pozoruhodně otevřené autobiografii Fischl rozebírá své umělecké zranění od mladých let až do současnosti, vliv špatně fungujícího rodinného zázemí, hledání vlastního stylu v konkurenčním prostředí newyorského světa umění, módy, slávy, kokainu a alkoholu, jež hrozil, že zničí vše, čeho Fischl dosáhl.

Se svými všeobecně známými a kontroverzními obrazy, jako jsou Bad Boy nebo Sleepwalker, se Fischl řadí do řady renomovaných umělců tehdejších let, do níž patřili i Andy Warhol, David Salle, Julian Schnabel a další. Fischl bojoval proti konceptuálnímu a minimalistickému umění, které bylo tenkrát v módě, a zachycoval pravdivé portréty vředních lidí a vnitřní napětí jejich životů.

Kniha je fascinující zповědí umělce určená pro každého, kdo touží porozumět a proniknout do současného uměleckého světa, a jen potvrzuje známou domněnku, že umění vždy vychází z autorova vnitřního života.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

Primo Levi: l'uomo, il testimone, lo scrittore (Primo Levi: člověk, svědek, spisovatel)

Frediano Sessi

Komplexní literární dílo Prima Leviho (autor knih *Je-li toto člověk, Když ne nyní, kdy?* nebo *Příměří*), jež se skládá z mnoha románů, povídek, básní a esejů, je velmi úzce provázáno s jeho osobním životem a je obtížně vyložitelné. Kniha provede jak mladé, tak i dospělé čtenáře nejen zásadními momenty života tohoto spisovatele, ale také poskytne důkladnou analýzu dosud nepublikovaných dokumentů a odpověď na otázku, kým byl tento piemontský autor, který přežil holocaust. Při postupném odhalování autorova života vychází najevo jeho velikost, hluboká pokora a křehkost, spolu s životní silou a energií, která mu dopomohla v každodenním boji o přežití a snaze udržet si lidskou důstojnost.

Frediano Sessi (1949) je italský spisovatel, překladatel, redaktor a univerzitní profesor. Žije v Mantově a dlouhodobě se soustředí na téma pronásledování Židů. Je členem bruselské organizace Fondation Auschwitz zabývající se odkazem holocaustu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA v italském a anglickém jazyce.

Un sogno che si avvera (Splněný sen) – 1. díl Che pasticchio, Clementina! (To je ale nadělení, Clementino!) – 2. díl

Lorenza Bernardi, Sara Not (ilustrace)

Dvanáctiletá Clementina touží po přijetí na nejprestižnější kuchařskou akademii v Paříži, kterou vede slavný kuchařský mistr Jean Fresnay. Do Paříže přijíždí v doprovodu rodičů s velkými nadějemi, aby se zúčastnila obtížných zkoušek, při kterých může být vybráno pouze osm nejtalentovanějších budoucích kuchařů a kuchařek z celého světa. Fascinována životem v hlavním městě Francie si zapisuje všechny nové zážitky do svého deníčku a potkává Susannu, dceru majitelů slavné italské pizzerie, s níž sdílí svůj jediný sen – stát se kuchařskou star.

V druhém dílu, po úspěšném absolvování nejtěžších zkoušek, vplouvá spolu s ostatními šesti spolužáky do studentského života v akademii pod vedením moudré Madame Lemoine a brzy pochopí, že kuchařské umění je jedna velká dřina, kde nic není zadarmo. Obzvláště když celou akademii řídí tajemná postava záluďného pana Fresnayho.

Kniha nabízí mladým čtenářům pohled do studentského života v akademii, kde se žáci místo učebnic a tužek učí zacházet s pánvičkami a vytvářejí ta nejlahodnější jídla na světě.

Text v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILLA v italském a anglickém jazyce.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Mediální oddělení poskytuje služby pro autory/nositelé práv zejména tak, že je zastupuje při sjednávání smluv o dílo a smluv licenčních v oblasti audiovizive. Jedná se zejména o distribuční (kinové) filmy, televizní inscenace a seriály, rozhlasové hry a další autorská díla, která jsou vysílána především Český rozhlasem, nahrané DVD nosiče, reklamy, audio záznamy a v neposlední řadě zvukově obrazové záznamy divadelních inscenací. Pro oblast audiovizive mediální oddělení zajišťuje též práva zahraničních autorů z evropského a zahraničního teritoria. Níže uvedené je pouhým výběrem audiovizuálních děl a jejich autorů, které v nedávné minulosti DILLA zastoupila:

CELOVEČERNÍ FILMY:

Bony a klid II

režie a scénář: **Vít Olmer**

předpokládaná premiéra v kinech
v roce 2014

Volné pokračování kultovního
filmu z 80. let minulého století.

Ve filmu si znovu zahrají Roman
Skamene a Jan Potměšil.

Díra u Hanušovic

kostýmy: **Katarína Hollá**

předpokládaná premiéra v kinech
v roce 2014

Režisérský debut dramatika
a divadelního režiséra Miroslava
Krobota, který děj svého filmu
zasadil do horské vesnice
Vikantice v Jeseníkách. Do hlavní
role hrdinky Maruny obsadil režisér
Tatianu Vilhelmovou.

Pohádkářrežie: **Vladimír Michálek**scénář: **Marek Epstein**

předpokládaná premiéra

v kinech v roce 2014

Adaptace stejnojmenného románu Barbory Nesvadbové. Hlavní postavu, muže, pohybujiícího se mezi dvěma ženami a množstvím lidí, ztvárnil Jiří Macháček.

 TELEVIZNÍ INSCENACE:
Vyvráždění rodiny Greenů

(S. S. Van Din)

překlad: **Eva Outratová**

obnovená premiéra TV filmu z roku 2002 v České televizi do konce roku 2013

Detektivní příběh odehrávající se v New Yorku dvacátých let minulého století.

 ZÁZNAMY DIVADELNÍCH PŘEDSTAVENÍ:
Cyranó!! Cyranó!! Cyranó!!

záznam představení Divadla na Vinohradech

režie a spoluautor inscenační úpravy: **Vladimír Morávek**

autor divadelní hry, textů písní a spoluautor inscenační úpravy:

Pavel Kohout

předpokládaná premiéra v ČT

v roce 2014

Návrat do pouště

záznam představení

Činoherního klubu

spoluautorka překladu:

PhDr. Kateřina Lukešová

předpokládaná premiéra v ČT

v roce 2014

Podzimní zahrada

záznam představení

Divadla na Vinohradech

překlad: **doc. PhDr. Ota Ornest**

předpokládaná premiéra v ČT

v roce 2014

Jak jsem se ztratil aneb Malá vánoční povídka

záznam představení

Divadla v Dlouhé

dramatizace: **PhDr. Jan Borna**

předpokládaná premiéra v ČT

v roce 2014

Haprdáns neboli Hamlet, princ dánský

záznam představení Nedivadla Ivana Vyskočila

režie a autor divadelní hry:

Prof. PhDr. Ivan Vyskočil

předpokládaná premiéra v ČT

v roce 2014

 ROZHLASOVÉ INSCENACE A SERIÁLY:
Jak to opravdu bylo s Pyecraftempřeklad: **František Gel**

Český rozhlas, Hradec Králové

premiérové vysílání v roce 2014

Já a tropy

autorka:

Ing. Ludmila Vítovcová

Český rozhlas, Hradec Králové

premiérové vysílání v roce 2014

Antikvář

překlad: Mgr. Richard Müller, Ph.D.

Český rozhlas, stanice Vltava

premiérové vysílání v roce 2014

Dobromyslní podfukáři (O. Henry)překlad: **JUDr. Stanislav Klíma**

Český rozhlas, stanice Vltava

premiérové vysílání do konce

roku 2013

Krása a smutek bojůpůvodní autor: **Peter Englund**

Český rozhlas, stanice Vltava

premiérové vysílání v roce 2014

Ostrov v ptačí ulicipůvodní autor: **Uri Orlev**

Český rozhlas, stanice Vltava

premiérové vysílání v roce 2014

 AUDIO NOSIČE:
Velký Gatsbypřeklad: **Dr. Lubomír Dorůžka**

Vydává nakladatelství ADK- Prag

na podzim 2013

Něco málo informací o režisérovi Vladimíru Michálkovi

Vladimír Michálek (*2. 11. 1956)

Vladimír Michálek je scénárista a filmový režisér. Na FAMU vystudoval dokumentární tvorbu, po Sametové revoluci se začal věnovat tvorbě celovečerních hraných filmů.

Jeho debutem byl v roce 1994 film *Amerika* natočený podle románu Franze Kafky s Martinem Dejardem v hlavní roli. V roce 1996 následoval film *Zapomenuté světlo* zasazený do socialistické vesnice se skvělým Boleslavem Polívkou v hlavní mužské roli režimem trpěného faráře.

Dva roky poté natočil film *Je třeba zabít Sekala*. Scénář k tomuto dramatickému snímku, jehož děj se odehrává v době druhé světové války, napsal Jiří Křižan. Film byl v roce 1998 oceněn deseti Českými lvi a počet udělených sošek nebyl dosud překonán.

Dalším výrazným filmem byl v roce 2001 snímek *Babi léto*, tragikomický příběh věčně mladého pětasedmdesátiníka v podání Vlastimila Brodského.

Následovaly filmy *O rodičích a dětech* (2008) a *Posel* (2012).

V současnosti natáčí Vladimír Michálek film *Pohádkář*, jehož premiéra je plánována na podzim roku 2014.

www.dilia.cz

NAVŠTIVTE webové stránky DILIA!

vše důležité pro autory, překladatele
a nositele autorských práv
čeští a zahraniční dramatici
nové hry, nové překlady zahraničních titulů
autorskoprávní servis
aktuální informace o divadle, literatuře, hudbě a médiích

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRY

Zuzana Derflerová Brázdová – Rýma
 Michaela Doleželová, Roman Vencl – S hlavou v oblacích
 Helena Eliášová – Nádraží. Nikdy bych se nenarodil. (2013)
 Marian Janik – Autista
 Marian Janik – Hvězdy a hvězdičky
 Marian Janik – Křižovatky
 Marian Janik – Letný dotyk Amora
 Evžen Jecho – Flirt aneb Za lásku se pyká
 David Košťák – Fresh Love
 Benjamin Kuras – Antonín a František jsou naživu
 Pavel Němec – Klaun
 Tamara Pomoriški – Psáno do písku
 Anna Saavedra – Poslední vlak do Hameln (2013)
 Roman Sikora – Balet developerů (2013)
 Miloš Macourek,
 Adolf Born, Vlastimil Peška – Mach a Šebestová
 Vlastimil Peška – Ušatá pohádka
 Vladislav Kracík – O šíleně statečném Ivanovi
 Vladislav Kracík – Klapzubova jedenáctka aneb Sigma mezi mrakodrapy
 Vladislav Kracík – ...a za Tracym tygr

ZAHRANIČNÍ HRY PŘELOŽENÉ

Eric Assous – Obyčejný den (Une journée ordinaire, 2011)
 Mike Bartlett – Zemětřesení v Londýně
 (Earthquakes in London, 2010)
 Folke Braband – Pozdní sběr (Opus stáří) (Spätlese, 2010)
 Rémi de Vos – Tři konce (Trois ruptures, 2012)
 Bill C. Davis – Odvolání (Mass Appeal, 1981)
 Witold Gombrowicz – Pornografie
 Anne Habermehl – Vzduch z kamene (Luft aus Stein, 2012)
 Neil LaBute – Jednu vyber
 Tim Price – Krize kapitalismu
 Mark Thomas – Kostely jsou nuceny uzamykat křtitelnice,
 imigranti v nich perou prádlo
 Dennis Kelly – Rituální vražda Gorge Mastromase
 (The Ritual Slaughter of Gorge Mastromas, 2013)
 Carine Lacroix – Děvče bez nikoho
 (Une fille sans personne, 2013)
 Emmanuelle Marie – Cut (2002)
 Stefano Massini – Konec Šavuothu (La fine di Shavuoth,
 2004)
 Jarkko Pajunen – Motýlí kalhoty (Perhosen housut, 2002)
 Eric Pessan – Totální výprodej (Tout doit disparaître, 2011)
 Wolfram Lotz – Mamka (Mama, 2013)
 Rebekka Kricheldorf – Cesta válečníka
 (Der Weg des Kriegers, 2013)
 Elfriede Jelinek – Bez světla. (Prolog?) (Prolog?, 2013)
 Peca Stefan – Best New Europlay
 Małgorzata
 Sikorska-Miszczuk – Zmizelé Československo
 (Zaginiona Czechosłowacja, 2009)
 Murray Schisgal – Japonský ministr zahraničí (1992)

ZAHRANIČNÍ HRY NEPŘELOŽENÉ

Thomas Arzt – Schubertfragment (2011)
 Anne Habermehl – Letztes Territorium (2008)
 Anne Habermehl – Daddy (2008)
 Anne Habermehl – Küss mich hinter Karstadt (2008)
 Anne Habermehl – Narbengelände (2010)
 Anne Habermehl – Wie Mücken im Licht (2013)
 John Chapman, Dave Freeman – Key for Two (1982)
 Roy Kift – The Day God Went on Facebook (2013)
 Theresa Rebeck – The Scene (2006)

DILIA vyhlašuje

Divadelní grant DILIA na rok 2014

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře činoherních inscenačních projektů studentů uměleckých škol a filozofických fakult s důrazem na současnou českou i zahraniční dramatiku a původní tvorbu.

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře studentských činoherních projektů. Žadatelé mohou být studenti vysokých uměleckých škol (DiFA JAMU Brno, DAMU Praha) a filozofických fakult (FF MU Brno, FF UK Praha, FF UP Olomouc, FPF SU Opava – obor kulturní dramaturgie).

Studentským projektem se rozumí takový projekt, jehož hlavní inscenační tým (režie, scénografie, úprava atd.) je tvořen pouze studenty.

Podpora bude udělena pouze projektům jako scénická čtení a inscenace původních českých textů či dosud neuvedených překladů zahraničních her. Jedním z předpokladů úspěchu žádosti je ošetření autorských práv spojených s daným projektem prostřednictvím DILIA.

Uzávěrka podání žádostí o grant DILIA je 15. prosince 2013.

Více informací na www.dilia.cz/granty.

1: Víte, ta díra. Na Národní. A ta je taky moje.

3: Tak to je pěkné. Moc pěkné.

2: No jo. To je moc pěkná díra.

1: Však co to taky dalo. Přesvědčování. A znáte to. Radní přesvědčovat, pražské.

To je radost, prostě. Radost.

1: Jsme to vybourali. Pěkně. A postavíme. Pěkné. Pěkného něco. Velkého.

Multifunkčního. Potřebného prostě. Nutného a nezbytného. A na dva roky metro zavřeli. Jsme. Na Národní.

2: Pěkné. Moc pěkné.

1: Však na co metro, ne? Normálním lidem. Ne? Ale jsem se. Přiznat musím.

Jsem se dívat chodil. Tam. Zpočátku. No sranda prostě. Jak remcaj. Lidi. To mě baví, fakt baví. Jak remcaj. Že metro, že prach, hluk a tak. No furt něco.

3: Mě to taky to. Baví. Se dívat, chodit.

1: Ale už nuda. Nuda je to. Zvykli si. Rychle docela. A doremcali. Už.

2: Však jo. Si zvyknou. Když nechápou, tak zvyknou si, aspoň.

3: No jasně. Prý ne. Nákupní centrum. Prý ne. Multikino. Prý ne. Mrakodrapy.

Prý ne. A potom všichni. Se hrnou tam. Očumujou. Nakupují. Žasnou. Jo, žasnou. Známe. To známe. Si zvyknou.

(Roman Sikora: Balet developerů)

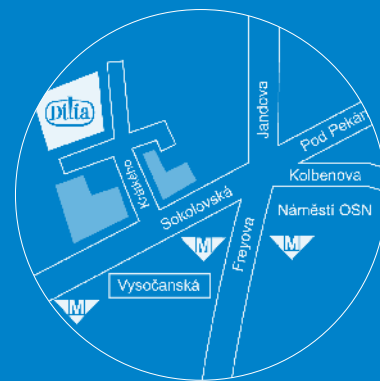

**divadelní, literární,
audiovizuální agentura**

občanské sdružení

Krátkého 1,

190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min.

směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra).

U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.